Biblioteca Regională Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Romînia liberă

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÎNĂ

Anul XIII Nr. 3442
—
4 pagini
20 bani
—
Duminică
30 octombrie 1955

Colectivele întreprinderilor discută cifrele de plan pe anul 1956

Colectivul uzinei „Semănătoarea" este hotărît să dezvolte succesele dobîndite în cursul primului cincinal.

Această hotărîre a fost exprimată prin numeroase propuneri făcute cu prilejul discutării cifrelor de control ale planului pe anul 1956. La adunarea ținută vineri după amiază pe întreaga întreprindere și-au spus cuvîntul zeci de muncitori, ingineri și tehnicieni. Inginerul Petre Morcov a arătat că cifrele de control date sectorului turnătorie pentru anul 1956 pot fi mărite cu mai multe procente. El a propus introducerea lucrului pe bază de grafic, fapt care va permite crearea unui decalaj de cel puțin o lună între turnătorie și celelalte sectoare, asigurîndu-se în acest fel întreaga cantitate de piese turnate necesare pentru îndeplinirea planului în luna următoare la sectoarele de prelucrare și montaj. Exemplificînd cu date concrete roadele aplicării inițiativei grupei sindicale nr. 19 de la uzinele „21 Decembrie" din Capitală, turnătorul Varlam Bucurescu a propus extinderea ei la toate grupele sindicale din turnătorie și la alte sectoare ale uzinelor. Strungarul Alexandru Popa din sectorul 2 de prelucrare a pieselor turnate, a arătat că în prezent mai puțin de jumătate din numărul strungarilor aplică metodele de tăiere rapidă a metalelor. Dacă încă 5 strungari și 5 frezori vor folosi aceste metode, colectivul din sectorul 2 ar putea realiza în fiecare lună, în plus față de cifra de control dată, cîte 3—4 secerători-legători și 5—6 cositori mecanice. Strungarul Alexandru Popa a chemat la întrecere pe toți strungarii și frezorii în vederea cîștigării titlului de cel mai bun muncitor pe profesie.

Discutarea planului întreprinderii pentru anul următor a arătat hotărîrea colectivului de a mări cifrele de control date, care prevăd realizarea unei producții globale cu 15 la sută mai mare față de anul 1955, creșterea cu 200 la sută a producției de secerători-legători și cu 13 la sută a cositori-cu tracțiune animală.

Începînd din anul viitor uzina „Semănătoarea" va produce în serie un prim lot de agregate pentru recoltarea stufului.

★ ★

În ședința lărgită ținută vineri după amiază, la întreprinderea „Kirov" au fost discutate propunerile făcute în ședințele pe grupe sindicale și secții. La acestea s-au adăugat noi propuneri pentru sporirea producției, creșterea productivității muncii și reducerea prețului de cost. Șeful sectorului vegetale Andrei Szell și ing. Ilie Sandu din sectorul minerale au arătat că fabrica în care lucrează va trece în anul viitor la producerea tălpilor și pieilor de porcine; de aceea este necesară terminarea regrupării sectorului vegetale, introducerea unor mijloace de producție perfecționate care să permită introducerea unui nou procedeu de lucru pentru fabricarea boxului din piele de porcine precum și mecanizarea unor operațiuni din sectoarele lor. Șeful secției de încălțăminte mecanică Ion Stanciu și muncitorul fruntaș Gheorghe Spîrea au propus mecanizarea transportului încălțămintei în uscătoarele cu raze infraroșii, mecanizarea transportului intern, introducerea sistemului de croit cu tipare de sticlă și introducerea lucrului pe bandă rulantă la confecționarea încălțămintei pentru femei.

În anul 1956 fabrica de încălțăminte „Kirov" va realiza o producție sporită a cărei valoare va întrece cu 11,5 la sută pe cea obținută în anul 1955. Față de anul acesta în anul viitor se vor produce cu 40 la sută mai multă încălțăminte, cu 14 la sută mai multe articole de marochinărie, cu 2 la sută mai multe harnașamente. Prețul de cost al produselor va fi redus cu 2,6 la sută față de realizările anului 1955.

(Agerpres)

Răspîndirea experienței înaintate în agricultură

În zilele noastre s-au creat condiții pentru ca știința lucrării pămîntului să cunoască o grabnică răspîndire în rîndul țărănimii muncitoare. Statul democrat-popular dezvoltă pe toate căile învățămîntul agricol de masă, formînd totodată cadre de tehnicieni și specialiști care se ocupă de îndrumarea agrotehnică a țărănimii muncitoare. Statul însoțește măsurile de răspîndire a științei agronomice cu sprijinul material acordat țărănimii muncitoare în vederea aplicării cuceririlor ei; semințe de soi, mașini și unelte mereu mai perfecționate și în număr mereu mai mare, îngrășăminte chimice, credite în condiții avantajoase, etc.

Toate aceste măsuri au dat rezultatele așteptate. Unul dintre rezultatele dobîndite este apariția fruntașilor recoltelor bogate. În fiecare sat și comună, în gospodării agricole de stat și colective, în întovărășiri agricole și în rîndurile țăranilor muncitori cu gospodării individuale sînt plugari pricepuți și harnici care, însuflețiți de îndemnul partidului și folosind ajutorul statului au obținut recolte mari, unele nemaiîntîlnite înainte vreme.

Prin ce este important fenomenul apariției fruntașilor? Prin faptul că fruntașii sînt purtătorii agrotehnicii noi, răspînditorii experienței înaintate în agricultură, în funcție de particularitățile naturale ale fiecărui sat. Dar mai e ceva: recoltele fruntașilor arată ce se poate dobîndi atunci cînd pămîntul e lucrat cu hărnicie și pricepere, ceea ce stimulează oamenii muncii de la sate. Dacă țăranul muncitor Stancu Terpezan din comuna Botoroaga, raionul Vida, regiunea București a obținut de pe un hectar și jumătate 3.900 kg. grîu, adică 2600 kg. grîu la hectar, acest lucru e important de oarece arată la ce recolte medii s-ar putea ajunge destul de curînd în comuna respectivă în cazul cînd toți țăranii muncitori și-ar lucra pămîntul ca și dînsul. Oameni ce întrec 2000 kg. grîu la hectar se găsesc în mai toate comunele țării. E adevărat, sînt deocamdată puțini, dar numărul lor poate și trebuie să sporească.

Munca de popularizare a fruntașilor trebuie însă strîns împletită cu munca de popularizare a succeselor gospodăriilor colective. Acest lucru se impune cu necesitate deoarece perspectivele creșterii nelimitate a producției agricole le oferă numai munca în comun, pe mari întinderi, cu mașini moderne, respectînd și aplicînd cele mai noi cuceriri ale științei. Cu alte cuvinte, munca în gospodăria colectivă. Iată în această privință un exemplu convingător: nu de mult, vești sosite din regiunea Oradea păstrează pentru unii țărani muncitori un caracter senzațional. E întrucîtva firesc să pară senzațională vestea că membrii gospodăriei colective din Sîntău Mare au cules de pe 80 de hectare 80 de vagoane știuleți de porumb sau că membrii gospodăriei colective din Mădăraș, raionul Salonta, au cules de pe anumite parcele 14.000 kg. porumb știuleți la hectar. Peste cîțiva ani va dispare caracterul senzațional al unor asemenea vești dacă vom depune o activitate stăruitoare pentru convingerea țărănimii muncitoare despre superioritatea gospodăriilor colective, unde cuceririle științei și tehnicii înaintate pot fi aplicate într-o măsură mult mai mare în comparație cu gospodăria țărănească individuală.

În munca pentru extinderea experienței înaintate în agricultură, muncă menită să asigure creșterea continuă a producției la hectar, sfaturilor populare le revin sarcini de primă însemnătate. Pentru a desfășura o activitate corespunzătoare în acest sens, e nevoie înainte de toate de descoperirea fruntașilor din fiecare sat. Odată descoperiți, fruntașii să fie popularizați pe toate căile, așa încît pilda lor, metodele de lucru întrebuințate de ei, să devină un bun al maselor largi ale țărănimii. Se găsesc și acum activiști ai sfaturilor populare care își închipuie că munca de popularizare a experienței fruntașilor poate fi socotită ca încheiată odată cu descoperirea fruntașilor și cu scrierea unui articol despre ei la gazeta sătească.

Pentru ca activitatea sfaturilor populare în popularizarea experienței înaintate să capete un caracter cît mai larg și sistematic, e nevoie să fie folosiți în această privință însăși fruntașii. E necesar să se organizeze în fiecare comună, pe lîngă comitetele executive ale sfaturilor populare, un activ al țăranilor muncitori fruntași. Cu ajutorul unui asemenea activ, comitetele executive ale sfaturilor populare vor putea stabili în fiecare perioadă a muncilor agricole cum să răspîndească experiența înaintată în rîndul țărănimii muncitoare.

Munca de extindere a experienței fruntașilor se desfășoară pe o perioadă îndelungată, dar ea nu trebuie să părăsească niciodată caracterul de actualitate. Bunăoară, în momentul de față ea trebuie să urmărească răspîndirea acelor metode de lucru (semănatul la vreme, îngrășarea terenului, folosirea semințelor de soi, condiționate și tratate, etc.), care preocupă țărănimea chiar în perioada muncilor agricole de toamnă. Totodată trebuie arătat felul în care muncesc, în fiecare etapă a lucrărilor agricole, gospodăriile colective, pentru ca exemplul acestora să fie o pildă și un îndemn pentru țăranii muncitori, un puternic mijloc de convingere asupra superiorității muncii în comun pe tarlale întinse, cu sprijinul S.M.T.

Desfășurînd o largă muncă politică pentru răspîndirea experienței fruntașilor, luînd măsuri ca metodele lor să fie folosite de cît mai mulți țărani muncitori, activiștii sfaturilor populare vor da o substanțială contribuție la lupta pentru creșterea producției agricole, la lupta pentru construirea socialismului la sate.

In cinstea zilei de 7 Noiembrie și a Congresului partidului

În regiunea Craiova însămînțările sînt pe terminate

CRAIOVA (de la corespondentul nostru). — Oamenii muncii de pe ogoarele din cuprinsul regiunii Craiova obțin noi succese în strădania lor de a cinsti cel de al doilea Congres al partidului, cu planul însămînțărilor de toamnă îndeplinit. Pînă la data de 27 octombrie în întreaga regiune se însămînțase peste 85 la sută din suprafața planificată. Fruntașe pe regiune se situează raioanele Băilești, Plenița, Segarcea, Craiova, raioane în care s-au însămînțat peste 90 la sută din suprafețele planificate cu păioase de toamnă.

Folosind fiecare clipă bună de lucru, într-un număr de 100 gospodării agricole colective și 136 întovărășiri agricole însămînțările de toamnă au luat sfîrșit. De asemenea, planul însămînțărilor de toamnă a fost îndeplinit și în peste 20 comune, printre care comunele Almăju, raionul Craiova, Cezieni, raionul Caracal, Urzicuța și Afumați, raionul Băilești și altele.

În anii regimului democrat popular industria petroliferă a cunoscut o dezvoltare multilaterală. Au fost descoperite noi zăcăminte de petrol, a crescut numărul instalațiilor de prelucrare a țițeiului.

În clișeu: O instalație de prelucrare a produselor petrolifere.

Succesele petroliștilor de la Trestul III Ploești

PLOEȘTI. — Începînd din această lună, toate schelele trestului III Ploești produc țiței în contul celui de al doilea cincinal. În anii primului plan cincinal, schelele acestui trest — care ocupă un loc însemnat în exploatarea petroliferă a Văii Prahovei — au devenit locul de experimentare și de introducere pe scară industrială a numeroase metode avansate de lucru preluate din bogata experiență a petroliștilor sovietici.

La schela Boldești s-au aplicat pentru prima oară metodele de menținere a presiunii de zăcămînt și de recuperare secundară. În urma extinderii acestor metode, în întreaga țară se realizează anual un surplus de producție de 10 la sută. Tot în cadrul acestui trest a luat ființă mișcarea pentru aplicarea planificată a unui complex de metode avansate, însoțite de măsurile tehnico organizatorice corespunzătoare și tot de aci a pornit lozinca „Granicele noastre pot fora mai mult".

În cinstea celui de al doilea Congres al partidului și a zilei de 7 Noiembrie, petroliștii din acest trest sînt hotărîți să întreacă aceste realizări.

(Agerpres).

S. M. T. Roman și-a îndeplinit planul cincinal

Muncitorii, tehnicienii și funcționarii stațiunii de mașini și tractoare Roman au sărbătorit în ziua de 27 octombrie un eveniment important: îndeplinirea sarcinilor ce le reveneau în planul cincinal.

În anii cincinalului, mecanizatorii acestei stațiuni au efectuat lucrări de calitate pe ogoarele a 16 gospodării agricole colective, 23 de întovărășiri agricole, precum și pentru un mare număr de țărani muncitori cu gospodării individuale.

Fruntașe în munca pentru îndeplinirea planului s-au situat brigăzile conduse de Nicolae Bostan, Gheorghe Popa, Gheorghe Scorțaru, Constantin Antohi și altele. Mecanizatorii S.M.T.-ului au dat o mare atenție introducerii unui regim sever de economii. De pildă, în acest an, în perioada de la 1 iulie la 20 octombrie, numai la tractoarele conduse de Dumitru Rotaru și Gheorghe Dobre s-au realizat economii de piese în valoare de 9364 lei.

(Agerpres)

Comuna Crișeni și-a realizat planul de colectări

SINGEORGIU DE PĂDURE (de la corespondentul nostru). — În cinstea Congresului partidului și a zilei de 7 Noiembrie, comuniștii și deputații sfatului popular din Crișeni, raionul Sîngeorgiu de Pădure, au dus o intensă muncă de convingere în rîndurile țăranilor muncitori din comună pentru achitarea datoriilor către stat înainte de termen. Astfel, ei au reușit ca în comuna lor pînă la 22 octombrie, să realizeze integral planul de colectări la următoarele produse: grîu 106,6 la sută, orz, ovăz, cartofi sută la sută, alte boabe 101 la sută, lapte de vacă 108 la sută, lapte și lînă de oaie 102 la sută.

Duminică 23 octombrie, la adunarea populară de la căminul cultural, țăranii muncitori din Crișeni au hotărît ca în cinstea Congresului partidului să predea în întregime pînă la 20 noiembrie cotele de carne pentru anul acesta.

Angajamentele sfatului popular Arad

ARAD (de la corespondentul nostru). — Sfatul popular al orașului Arad s-a angajat ca în cinstea celui de al 2-lea Congres al P.M.R. și a zilei de 7 Noiembrie, să înfăptuiască o serie de lucrări social-culturale și gospodărești. Astfel, în str. Ștefan cel Mare, Șezătoarei, Karl Marx, Abatorului și altele se va repara și executa din nou pavajul cu macadam, pavele, etc.

În afara planului, secția de gospodărie comunală va executa 1.000 m.p. asfalt carosabil. În cartierul Pîrleava, va fi reamenajată și dată în funcțiune o baie populară care a fost distrusă în timpul războiului.

Printre angajamentele luate, figurează de asemenea plantarea a 500 pomi pe marginea străzilor, terminarea lucrărilor de asfaltare a pieței Mihai Viteazu, electrificarea pieței Filimon Sîrbu, refacerea pieței din fața gării, amenajarea unei pepiniere pe o suprafață de 10 ha. pentru nevoile orașului.

PE BANDĂ RULANTĂ

În ultimii ani uzina de tractoare „Ernst Thälmann" din Orașul Stalin a pus la dispoziția agriculturii, noi tipuri de tractoare.

În clișeu: Un aspect de la secția montaj general, secție în care noile tractoare de tip M.T.Z. se produc pe bandă rulantă.

Fire de bună calitate

La uzinele textile „Moldova" din Botoșani lupta pentru realizarea acumulărilor este strîns împletită cu aceea a îmbunătățirii calității produselor.

În clișeu: Tovarășa Victoria Lazarine depășește lunar planul de producție cu 80—120 kg fire de bună calitate.

Mari cantități de produse alimentare peste plan

Muncitorii, inginerii și tehnicienii din întreprinderile industriei alimentare din țara noastră au pus la dispoziția consumatorilor mari cantități de produse alimentare.

Pînă la 20 octombrie ei au dat peste prevederile planului cincinal 1.316.000 tone de făină integrală, 8965 tone de biscuiți, 4031 tone conserve de pește, 17.594 tone de brînzeturi, 3408 tone de semiconserve de pește, 17.789 tone de produse zaharoase, 15,332 tone de ulei comestibil, 61.557 tone conserve de fructe și 1.157.791 hl. de bere.

(Agerpres)

Locuințe construite cu credite acordate de stat

ORAȘUL STALIN (de la corespondentul nostru). — În cartierele mărginașe din orașul Agnita au apărut în ultimile luni, zeci de construcții noi. Oamenii muncii își construiesc aici locuințe individuale cu ajutorul primit de la stat. Numai în anul acesta, sfatul popular orășenesc Agnita a distribuit 350 loturi. Pînă în prezent, pe aceste loturi au fost ridicate 68 de locuințe individuale. Alte 50 se află în construcție.

Cinci ani de la înființarea orchestrei populare din Iași

Luna aceasta se împlinesc 5 ani de la înființarea orchestrei populare de stat „Doina Moldovei" din Iași, afiliată la 1 aprilie 1955, Filarmonicii de Stat „Moldova".

Orchestra desfășoară o activitate bogată pentru valorificarea folclorului nostru muzical și popularizarea muzicii ușoare românești, sovietice și a țărilor de democrație populară.

În cei 5 ani de activitate, „Doina Moldovei" a prezentat în orașul și regiunea Iași aproape 800 de concerte audiate de peste 65.000 de persoane.

În cadrul Lunii prieteniei romîno-sovietice, „Doina Moldovei" prezintă în întreprinderile și instituțiile orașului și regiunii Iași concerte de muzică populară sovietică.

(Agerpres)

„Cartea turiștilor sovietici"

Vizitînd țara noastră, cele două grupuri de turiști sovietici au avut ocazia să cunoască Capitala patriei noastre și pitoreasca Vale a Prahovei.

Mulți dintre oaspeți și-au scris impresiile într-o carte, pe care Oficiul național de turism „Carpați" o numește „Cartea turiștilor sovietici".

Printre cei ce și-au așternut impresiile în această carte se numără oameni de știință, ingineri, artiști, cineaști, ziariști.

„Șederea mea în Romînia mi-a dăruit clipe de neuitat. Mi-a plăcut natura țării, oamenii ei, arta. Am văzut multe din lucrurile remarcabile ale Romîniei. Întotdeauna îmi voi aduce aminte cu plăcere despre această excursie. Poporul romîn ne-a întîmpinat întotdeauna ospitalier și prietenos și asta nu se uită. Sînt bucuroasă că am cunoscut această țară minunată și că prietenia între popoarele noastre se întărește mereu". Așa scrie Valentina Brumberg, regisor al studioului „Soiuzdetfilm" din Moscova.

„Pentru toată viața îmi va rămîne vie amintirea despre vizita făcută în Republica Populară Romînă. Șederea noastră în Romînia a fost adevărată sărbătoare. Aș dori să invit pe scumpii noștri prieteni romîni în capitala patriei noastre, Moscova, unde am putea să-i răsplătim pentru primirea lor ospitalieră", își încheie rîndurile sale inginerul economist G. Socolova.

Impresii de acest fel găsim și pe alte file ale „Cărții turiștilor sovietici". Ele constituie o elocventă mărturie a dragostei poporului sovietic față de țara noastră.

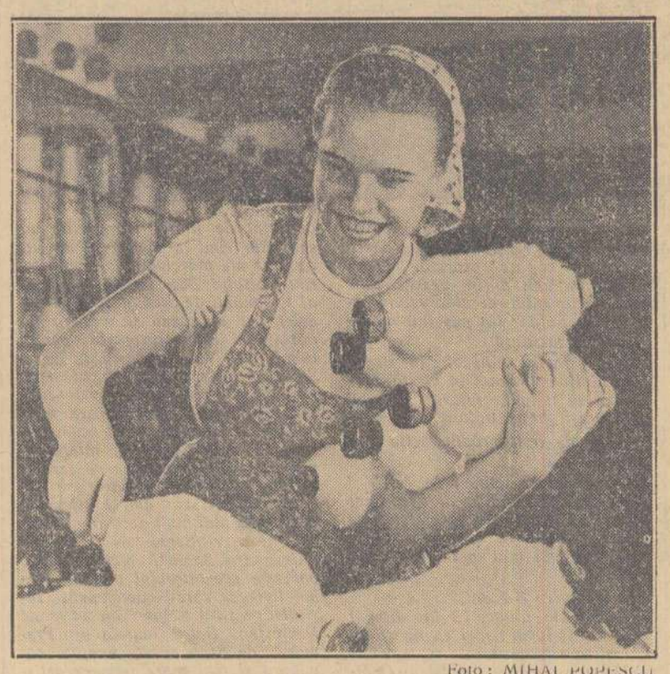

Foto: MIHAI POPESCU

Decorarea savantei Alice Săvulescu cu Ordinul Muncii cl. I-a

Cu prilejul împlinirii a 50 ani și pentru îndelungata activitate în domeniul cercetărilor științifice,

Prezidiul Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne,

Art. 1. — Conferă Ordinul Muncii cl. I-a tov. Alice Săvulescu.

PREȘEDINTELE PREZIDIULUI MARII ADUNĂRI NAȚIONALE
PETRU GROZA

SECRETARUL PREZIDIULUI MARII ADUNĂRI NAȚIONALE
A. BUNACIU

Carnet

Prietenii literaturii romîne

— N-ai dreptate Ezra Efimovici!... În romînește viitorul verbului „a merge", sună așa: „eu am merge, tu ai merge, el are merge..."

— Da de unde! Dă-mi voie Semion Abramovici. Mai întîi că nu e întrebuințat verbul ajutător „a avea", ci „a fi"... Deci: „eu sînt merge, tu ești merge, el e merge..."

— Nici vorbă! Așa ceva, nu există Ezra Efimovici!

— Ba dă-mi voie, Semion Abramovici...

— Dar n-ai dreptate... „Eu am merge, tu ai merge..."

— Da de unde!... „Eu sînt merge, tu ești merge..."

Îi las să se sfădească în voie. Se vor aprinde ca două căi de paie și vor gesticula din ce în ce mai repezit. Semion Abramovici chiar s-a oprit în loc și bătînd cu vîrful bastonului în trotuar, conjugă cu vehemență: „Noi avem merge, voi aveți merge..." E un bărbat intrat de mult în toamna vieții. Capul pleșuv, cu pielea numai crețuri, îi e legat de trupul înalt și osos, printr-un gît subțire ca de copil. Umblă cu pași bătrînești, sprijinindu-se într-un baston din lemn de corn și e întotdeauna însoțit de o servietă care ar fi devenit de mult savantă dacă ar fi citit toate manuscrisele cu care a fost îndopată. Acesta e cunoscutul traducător al prozatorilor bieloruși, Rodov. Celălalt, Ezra Efimovici, cel cu „eu sînt merge, tu ești merge...", deși cam de aceeași vîrstă, are o înfățișare opusă tovarășului de sfadă. E mic de stat, aproape rotofei, cu ochi albaștri apărați și ajutați de geamurile rotunde ale ochelarilor. Acesta e poetul Levontin, un poliglot care a semnat traduceri de versuri din franceză, engleză, spaniolă și latină, iar în ultimii ani s-a consacrat tălmăcirii în limba rusă, a poeților din Republica Autonomă Sovietică Mariiskă. Primul se apropie de cel de-al 70-lea an de viață, celălalt l-a împlinit pe-al 64-lea. Și la vîrstele acestea, atît de îndepărtate de anii școlăriei, cei doi scriitori sovietici s-au apucat să învețe limba romînă. În servietele lor alături de schițele lui Caragiale, ori de poeziile lui Eminescu, pot fi găsite gramatica limbii romîne, dicționarele, și caietele de notițe în care verbul „a merge" e trecut la viitor, corect: „eu voi merge".

— Păi eu ce ziceam? Așa scrie: „Eu voi merge, tu vei merge..." Eh, Ezra Efimovici! Mai mă faci să scot și caietul pentru a-ți dovedi.

— Și la mine întocmai: „el va merge, noi vom merge, voi veți merge..." Ai văzut? Nici ca mine, nici ca dumneata!

Și împăcați, cei doi urcă scările clubului literaților din Moscova, unde de două ori pe săptămînă, se întrunește cercul de limbă romînă. Aici, ei vor întîlni pe Esfir Subotina, o femeie cu părul de culoarea argintului vechi, îndrăgostită de basmul nostru popular. Va fi aici și vestita traducătoare sovietică Rubina care acum lucrează asupra prozei lui Liviu Rebreanu, și fiica ei, mezinul cercului, tînăra poetă Lena Axelrod care cu mult talent l-a transpus pe Panait Cerna în limba rusă. Și încă doi „școlari": Sofia Lvovna Fridliand și Vasile Alexeevici, fotograful clubului. Prima, e traducătoarea lui Andersen Nexö, care l-a trădat pe bardul danez pentru Sadoveanu, celălalt a făcut războiul în armatele care ne-au eliberat patria și, traversînd Romînia de la un capăt la altul, a prins cîte ceva din graiul localnicilor. Acum, s-a înscris în cerc, pentru a-și lărgi cunoștințele capătate în zilele de război.

Cercul acesta există de cîțiva ani. L-au condus pe rînd studenții romîni de la Institutul de literatură „Maxim Gorki" din Moscova. E drept, în conversații, gramatica îi mai pune la încercare pe membrii cercului cu cîte un: „eu am merge" ori „eu sînt merge" în loc de „eu voi merge", dar succesele lor rămîn considerabile. Aproape cu toții traduc textele literare, fără ajutorul dicționarelor. Și odată cu limba romînă, membrii cercului se pătrund tot mai mult de dragostea pentru literatura noastră. Citindu-i pe Eminescu și Coșbuc, Ezra Efimovici descoperă o artă poetică de nepreuită valoare. Traducînd schițele lui Caragiale, Rodov, Subotina și Sofia Lvovna savurează umorul clasicului romîn și sînt cuprinși de admirație față de forța satirică a acestor schițe. Rubina și fiica ei, își fură reciproc cartea cu basme romînești — au o singură carte, — și glasul le tremură de emoție cînd citesc „Omul de piatră" sau „Tinerețe fără bătrînețe și viață fără de moarte".

Traducerile lui Levontin din clasicii noștri: Cezar Boliac, Anghel și Săulescu, ca și tălmăcirile cîtorva poezii ce aparțin condeelor Veronicăi Porumbacu și Eugen Frunză, vor fi incluse în „Antologia poeziei romînești", în curs de apariție. Sonetele lui Panait Cerna, vor fi prezente în această antologie, în traducerea semnată de Lena Axelrod.

— Tot respectul meu poeților traducători, care lucrează fără să cunoască limba poetului de tradus, cu ajutorul așa ziselor tălmăciri „brute", nestilizate, făcute de o altă persoană... Și marele Iucovski a procedat astfel. Dar eu, spune Ezra Efimovici, sînt convins că fără a cunoaște limba din care traducem, nu putem atinge „culmea" posibilităților de redare în rusă. Ba încă, fără să dorim aceasta, riscăm să prezentăm cititorilor tălmăciri parțiale, de multe ori sărăcite de valoarea originalului... Pentru mine, poezia romînească, a însemnat o mare descoperire. Știam prea puțin despre literatura țării prietene și iată că acum am în față o poezie virilă, adîncă, legată strîns de năzuințele poporului, savuroasă și plină de farmec...

Grupul acesta de scriitori și poeți sovietici fac planuri pentru traducerea a tot ce e mai bun în literatura noastră, rămas încă netradus în rusește. Iar seriozitatea cu care s-au apucat de studiul limbii romîne la vîrsta cînd larga lor experiență în muncă i-ar putea absolvi de aceasta, mărturisește pe lîngă prietenia față de poporul nostru și dragostea de literatura lui, un stil în muncă cu adevărat sovietic.

IOAN GRIGORESCU

Ocrotirea mamei și copilului

Ocrotirea mamei și copilului a devenit în țara noastră o chestiune de stat căreia i se acordă toată atenția. La orașe și sate funcționează nenumărate case de nașteri, spitale, creșe, cămine de zi.

În clișeu: Moașa Iosefina Szöcs de la casa de nașteri din comuna Voșlobeni, raionul Gheorghieni, îngrijind pe Maria Colcear funcționară la cooperativa din comună. Alături, în pătucul separat, cu rufărie albă ca spuma laptelui, micuța ei Carmen doarme liniștită.

Foto: NICU VASILE

CULTURA ȘI VIAȚA

SĂPTĂMÎNA TEATRULUI SOVIETIC

„Maşenka" de A. N. Afinoghenov pe scena Teatrului de Stat din Piteşti

Prezentarea omului sovietic pe scenele romînești

De vorbă cu I. Şahighian, maestru emerit al artei din R. P. R

INTREBARE: Ce ne puteți spune despre valorificarea dramaturgiei ruse și sovietice pe scena romînească?

RASPUNS: Tema este foarte largă și despre ea s-ar putea vorbi mult și s-ar putea scrie și mai mult. De aceea mă voi rezuma la un aspect al acestei probleme și anume la acel al condițiilor strict necesare pentru redarea profundă și multilaterală a obiectivelor pe care și le propune dramaturgia sovietică. Deoarece fiind mai mult de cît oricare alta o dramaturgie a realității actuale, o dramaturgie în care e zugrăvit germenele viitorului și maturitatea prezentului, ea pretinde din partea regizorilor și actorilor o înțelegere profundă a fenomenelor vieții. In direcția interpretării juste a acestei dramaturgii prima condiție este creșterea continuă a nivelului nostru ideologic. Trebuie să devină limpede pentru toți oamenii de teatru că noi nu vom putea reprezenta în condiții optime literatura dramatică rusă și sovietică, atîta vreme cît nivelul nostru ideologic nu ne va permite o înțelegere profundă și multilaterală a transformărilor sociale, a tendințelor societății umane în general.

INTREBARE: Care este părerea dvs. despre înfățișarea omului sovietic de către teatrul romînesc?

RASPUNS: Datorită orientării pe care partidul a dat-o creației noastre spre adîncirea problemelor vieții, îmbogățindu-ne gîndirea în decursul anilor care au trecut de la eliberarea țării noastre, regizorii și actorii romîni au izbutit să-și dea seama că omul sovietic este rezultat din cu totul alte premize decît omul vechii lumi burgheze.

Un mare ajutor a fost pentru noi contactul strîns cu artistul sovietic și cu omul sovietic, în perioada ultimilor ani, cînd schimburile culturale reciproce s-au intensificat și astfel o parte a regizorilor și actorilor noștri au putut lua contact la fața locului cu realitatea sovietică și cu creatorii ei.

Deși reale progrese s-au făcut în redarea veridică a omului sovietic pe scenele noastre, atît spectatorii, cît și regizorii și actorii teatrelor noastre simt încă nevoia de a-l vedea pe acest om nou al zilelor noastre mai deplin conturat, mai apropape de tipul realizat de scriitorii sovietici. Spre acestea se îndreaptă eforturile noastre. Astfel, pentru regizorii care montează piese sovietice, o problemă care-i preocupă cu insistență este aceea de a reuși pe lîngă redarea tipicului socialist al omului sovietic, ca om nou al zilelor noastre, să izbutească și redarea specificului său național. Dar și în îndeplinirea acestei sarcini ca și la ducerea la bun sfîrșit a celorlalte sarcini legate de redarea veridică a omului sovietic, trebuie să ținem seamă că înțelegerea acestui om nou depinde în primul rînd de pătrunderea și înțelegerea faptelor lui. Cu cît vom merge mai departe cu această pătrundere, cu atît vom reuși mai bine și mai repede să anulăm aspectul uneori neconcordant al reprezentării fizice și ținînd cont mai mult ca pînă acum de diferențele temperamentale care există, să evităm orice discrepanțe, care în momentul de față jenează atît pe spectator, cît și pe interpreți.

Pilda artistului sovietic

Dina Cocea

Privind în urmă la anii care s-au scurs, retrăiesc cu emoție primele mele întîlniri cu literatura rusă și sovietică, cu teatrul lui Griboedov, Ostrovski, Gogol, Cehov, Gorki și mai ales cu acel minunat descoperitor al tainelor actoricești, C. S. Stanislavski. Citisem pînă atunci destul de multe opere din literatura universală precum și cărți de specialitate care dezbăteau teorii vechi și noi despre teatru, dar porțile gîndirii ruse și sovietice îmi fuseseră închise aproape cu desăvîrșire. Stăruiau în amintirile mele doar peisajele încîntător de elocvente ale lui Turgheniev și atmosfera apăsătoare, boinăvicioasă din romanele lui Dostoievski. Atît.

Amețitoare a fost pentru mine senzația care m-a cuprins cînd am descoperit comorile culturii ruse și sovietice. Nu știu încă în ce măsură voi reda în munca mea minunatele bogății de impresii și cunoștințe pe care le-am acumulat în acești ani, dar știu că ele încep să se cristalizeze în conștiința mea. Ceea ce însă de pe acum a început să dea roade, e bogata experiență pe care a transmis-o C. S. Stanislavski nu numai artiștilor sovietici, ci tuturor celor care creează în domeniul artei dramatice, din orice țară ar fi ei. Materialele lăsate moștenire de către Stanislavski îmi călăuzesc pașii în teatru și la catedră și mă preocupă atît cercetările lui cît și toate căile pe care le-a lăsat deschise pentru descoperirile viitoare. Dragostea de om și de înfăptuirile sale a fost imboldul inspirației lui Stanislavski. Cît de mult a îndragit el pe eroii minunați din dramele ruse și sovietice, o dovedește neobosita lui trudă în descoperirea celor mai variate mijloace artistice pentru întruchiparea acestor oameni rupți din viață. Și am simțit la rîndul meu, pătrunzînd în mijlocul problemelor ce-l frămîntau, că trebuie să iubești cu pasiune oamenii pe care îi întruchipezi dacă vrei să-i însuflețești și să le dai viață. Urmînd pilda lui Stanislavski, m-am străduit să m-apropii mai mult de oameni, căutînd să-i cunosc mai bine și să-mi însușesc bucuriile și suferințele lor. Rătăcind pe căile trecutului am încercat să înțeleg cauzele adînci ale chinului sufletesc în care s-au sbătut fiii oropsiți ai poporului nostru, am rătăcit alături de ei în visurile lor înflăcărate despre viitor, am găsit drumul larg și luminos pe care s-au avîntat luptătorii patriei noastre pentru dreptate și libertate, drum pe care eroii minunați ai zilelor noastre îl parcurg, siguri de ei și de țelul spre care tind. Ecourile suferințelor și bucuriilor unui popor pătrund adînc în sufletele tuturor oamenilor dar cu mult mai adînc în inima artiștilor care e mai sensibilă, mai caldă. Pe tărîmul artei, comuniunea de idei și sentimente se încheagă mai puternic. Nil, Tatiana, Polia, Teterev sînt prietenii mei buni, mi-e dragă Caterina, mă gîndesc adesea la Larisa, și-mi stăruie în minte glasul blînd și trist al mamei lui Pavel. Datorită lor am înțeles că revoluția era de neînlăturat și că ea trebuia să se înfăptuiască. Apoi am cunoscut-o pe Liuba Iarovaia, pe femeia comisar, și mi-am spus că cu asemenea oameni revoluția nu putea să nu fie victorioasă. Uneori mi se perindă dinaintea ochilor imaginea gingașă a Zoiei și a tuturor eroilor anonimi din Marele Război pentru Apărarea Patriei, zugrăviți cu atîta vigoare de marii scriitori sovietici și îi aud parcă cum ne îndeamnă să luptăm cu și mai mare avînt pentru făurirea păcii. Iar constructorii de azi ai comunismului, pe care eu îi cunosc mai ales din romanele și piesele sovietice, îmi deschid o fereastră largă spre viitorul tării mele.

Era o vreme cînd pentru mine teatrul începea din clipa în care păseam pe scenă. Azi însă, teatrul îmi apare ca un vast cîmp de activitate al cărui orizont este nelimitat. Actorul nu mai poate fi numai un simplu meșteșugar. Fiind nevoit să întruchipeze chipul eroului, al luptătorului din zilele noastre, el trebuie să cunoască fenomenele complexe și importante ale vieții, să descopere posibilitățile artistice neînchipuit de bogate pe care le oferă viața tumultoasă de azi, să cunoască atît lumea spirituală a oamenilor — cu toate frămîntările ei — cît și condițiile lor materiale, relațiile sociale în care trăiesc.

Artiștii sovietici pe care i-am cunoscut personal sau pe care i-am urmărit în activitatea lor artistică și socială, au trezit în mine dorința vie de a le urma pilda. Nădăjduiesc să pot găsi, urmînd exemplul lor, principii creatoare juste și căi juste de interpretare a materialului nou pe care viața noastră de azi ni-l dăruiește din plin.

Ce piese sovietice pregătesc teatrele noastre

Actuala stagiune teatrală marchează un pas mai departe pe drumul popularizării literaturii dramatice sovietice. Teatrele din Capitală vor prezenta în premieră: „Dușmanii", de Maxim Gorki, „Dosarul personal" de A. Stein, „Caleașca de aur" de Leonid Leonov, piesa marelui clasic rus A. N. Ostrovski „Dragoste tîrzie", piesa „Tînăra Gardă" după romanul lui Alexandr Fadeev, „Inima nu iartă" de A. Sofronov, „Furtuna" de A. N. Ostrovski, „Povestea unei iubiri" de K. Simonov și comedia „Caut o nevastă" de Azeir Ajibecov.

De asemenea, la Teatrul Național din Cluj vor vedea lumina rampei piesele: „Maşenka" de Afinoghenov și „Intr-un ceas bun" de V. Rozov.

La Teatrul de Stat din Baia Mare se vor prezenta piesele „Așa va fi" de K. Simonov și „Intîlnire cu tinerețea" de A. Arbuzov. Piesa lui K. Simonov, „Povestea unei iubiri" va fi pusă în scenă și la Teatrele de Stat din Brăila și Constanța. Teatrul de Stat din Petroșani va aduce printre oamenii din Valea Jiului eroii piesei clasice ruse „Dragoste tîrzie" de A. N. Ostrovski și pe cei ai pieselor sovietice „Cine rîde la urmă" de C. Krapiva și „Bulgăre de zăpadă" de V. Liubinova.

Teatrele minorităților naționale din țara noastră depun eforturi susținute pentru a pune în scenă o seamă de piese sovietice. Bunăoară la secția germană a Teatrului de Stat din Timișoara va vedea lumina rampei pe lîngă piesa clasică „Vinovați fără vină" de A. N. Ostrovski, piesa sovietică „Tania" de Arbuzov; secția maghiară a Teatrului de Stat din Oradea și Teatrul Maghiar din Sf. Gheorghe vor prezenta piesa „Povestea unei iubiri" de Konstantin Simonov, iar Teatrul Secuesc de Stat din Tîrgu Mureș pregătește „Invazia" de Leonid Leonov și „Intîlnire cu tinerețea" de Arbuzov.

Piesele sovietice pe scenele teatrelor romînești

Lucia Sturza Bulandra
artistă a poporului din R.P.R., laureată a Premiului de Stat

De la eliberarea patriei noastre, peste 59 de piese clasice ruse și sovietice au fost jucate pe scenele romînești, în București și în alte orașe. Marele lor număr dovedește dragostea și înțelegerea poporului romîn pentru minunata artă dramatică a marii noastre vecine. De la început intelectualitatea, mai ales scriitorii, autorii dramatici, profesorii, puteau aprecia mai ușor valoarea literară și socială a conținutului acestor piese. Masele au fost atrase repede către spectacolele unde Gorki, Gogol, Tolstoi, Cehov, Ostrovski, Simonov și Korneiciuk, Lavreniev, Iacobson și Leonov iar apoi Arbuzov, Afinoghenov și alții, vorbeau despre nevoile, lipsurile și aspirațiunile clasei muncitoare, despre lupta omului cu întunericul, cu mizeria, însă dornic și capabil de progres. Aceste piese ale scriitorilor ruși și sovietici se adresează mulțimii. Ele cuprind probleme umane, de o valoare generală, care emoționează și interesează toate straturile sociale, oamenii din uzine, țărănimea, funcționarii și intelectualii. Prin ele omul învață să se cunoască pe sine și să cunoască și pe cei din jurul său.

„Azilul de noapte", „Cei din urmă", „Vassa Jeleznova", „Micii burghezi", „Egor Buliciov", au fost vizionate cu un interes ce creștea cu fiecare stagiune de un mare public romînesc.

„Revizorul" și „Căsătoria" de Gogol au făcut deliciile celor ce gustau satira, umorul și veselia, care se desprindeau din aceste piese.

Ostrovski cu „Pădurea", „Fata fără zestre", „Lupul și oile", „Vinovați fără vină", „Furtuna", etc., este poate tot atît de popular și de iubit de către publicul romînesc cum este marele Gorki și precum este la rîndul său Lavreniev cu „Cîntec despre marinarii Mării Negre" și „Ruptura" sau „Vocea Americii". Cît despre Korneiciuk, autor foarte fecund, este destul să amintim marele succes de care s-au bucurat „In stepele Ucrainei", „Macar Dubrava", „Platon Crecet", „Sfîrșitul escadrei", „Cringul de călini", ca să vedem cît de apreciat și de iubit este dramaturgul acesta sovietic. Din fresca dramaturgiei sovietice se mai desprind încă mulți autori care au știut să vadă, să simtă și să descrie prefacerile aduse de Marea Revoluție Socialistă din Octombrie.

Treniov în „Liubov Iarovala" izbutește să redea cu măiestrie acea epocă de zbucium, unde mocirla este amestecată cu eroismul și comicul cu tragicul.

Sînt încă foarte mulți autori sovietici despre care aș putea să vorbesc cu entuziasm, fiindcă am apreciat darul cu care ei au oglindit, în operele lor, evoluția socială a vremurilor în mers. Și ca să o poată oglindi, în acest fel, înseamnă, că ei au fost pătrunși de evenimentele din jurul lor, că ei au privit cu interes oamenii, că au înțeles rostul frămîntărilor, a bucuriei lor și că au fost mișcați de nevoile lor. Fiindcă nu poți să scrii bine și frumos decît despre ce ai știut să privești, să înțelegi, să simți. Atunci numai oglindirea va fi adevărată și va putea să trezească un ecou într-adevăr mișcător. De aceea spun că acești autori au izbutit să fie iubiți și înțeleși la noi și că au reușit să atragă și pe intelectuali și masele populare. Și mai ales că ei au contribuit la trezirea conștiinței individuale dăruind societății oameni mai capabili să construiască o viață nouă. Simonov cu „Chestiunea rusă", „Umbră străină", „Un flăcău din orașul nostru" și acum recent cu „O poveste de iubire" face parte din acea pleiadă de autori care atacă analiza problemelor sufletești mai profunde și subtile, problemele unei umanități preocupate de datoriile către știință sau de conflicte sentimentale și familiale. Mi-ar trebui pagini întregi ca să pot analiza — numai parțial — marele rol educativ al literaturii dramatice sovietice. Această analiză și-ar avea rostul în cadrul unor prelegeri speciale. Aici în spațiul unui articol de ziar, trebuie să mă mulțumesc să arăt că filmele, concertele, conferințele științifice au contribuit foarte mult la cunoașterea mentalității sovietice și la apropierea dintre poporul nostru și poporul rus.

Nu mai puțin teatrul.

Ne bucură să constatăm că teatrul romînesc — jucînd atîtea piese rusești și sovietice pe care le apreciază — a putut și el — în măsura posibilităților sale — să contribuie la menținerea și sporirea prieteniei dintre ambele popoare. Această constatare este cu atît mai bine venită, cu cît este închinată Lunii prieteniei romîno-sovietice.

O scenă din spectacolul cu piesa „Trei surori" de A. P. Cehov pe scena Teatrului de Stat din Sibiu

A. Tvardovski

Cîntul

Eu nu știu de unde-i cîntul.
Nu știu cînd l-am ascultat!
Musafir la mine-i mama
Din Smolenscu-ndepărtat.

Și sub ac, viu ebonitul
Prinde glas de cînt deodată
Cum mergeam pe cîmp la muncă
Primăvara, vara toată...

Cum a tresărit bătrîna!
Poate cîntu l-a aflat?
...Iată-ogorul! Văd și lanul
Și cărarea înspre sat!...

Tu ești singură. Tristețea
Te-a cuprins adînc, dușmană...
Seceri, seceri, că în lume
Nu-ți dă nimeni de pomană...

Cînt cu lacrimi! Cînt cu jale!
Simți cum munca grea te frînge...
Și sub tufă copilașul
Flămînzit de-odată plînge.

Tînără, frumoasă, dragă,
Tu alergi și îl ridici!...
Ochii lui sînt plini de lacrimi,
De pămînt și de furnici.

Arșiță. Și cîmpul doarme...
Stă secara nemișcată...
De ce plîngi? In amintirea
Vieții ce-ai trăit odată?

Sau că nu mai sînt micuțul
Drag, la pieptu-ți a mă strînge?...
...Cîntă, cîntă patefonul
Și bătrîna mamă plînge.

Traducere de I. Safir

G. Demenciuk

Vînzătoarea de ziare

Atunci cînd spre slujbă în zori o pornesc
orașul — albastru îmi pare.
Și-oricît de grăbit aș fi, tot mă opresc
în colț lîngă chioșcul de ziare.
— Cu ce vă servesc?
— „Pravda".
— „Trud".
Cineva,
— „Izvestia" — și ia pe-ndelete
Iar vîntul aduce suflare de nea
și fata împarte gazete.
...Vezi rînduri de litere... Slove de foc!
Citești adevărul din ele...
Un fulg cade-alene, și-l vezi că pe loc
topit e de rîndurile-acele...

În arșița verii și-n gerul cumplit,
ce harnice-s mîinile fetei!
Ori poate că Țara, chiar ea le-a-n-călzit
cu suflul său cald din gazete!

Traducere de M. Djentemirov

Cronica muzicală

Concertele dirijate de Nikolai Anosov

A. Hoffman

In viața muzicală sovietică, Nikolai Anosov aduce o contribuție valoroasă de dirijor și pedagog. Publicul nostru a întîmpinat cu căldură pe eruditul muzician, care în cele două programe pe care le-a dirijat pînă acum în fruntea principalelor orchestre ale Capitalei a dovedit serioasa sa pregătire profesională și o vastă cultură.

Biografia lui Nikolai Anosov ni-l arată ca pe un artist cu un orizont larg de preocupări. Născut într-o familie în care muzica reprezenta un adevărat cult, el și-a dezvoltat aptitudinile într-un mediu prielnic, cunoscînd încă de timpuriu operele clasicilor. Conservatorul îl absolvă la clasa de compoziție, puțin timp însă după ce începe să lucreze în funcția de redactor la Radiodifuziunea din Moscova, el are prilejul să se manifeste și ca dirijor, depunînd o muncă rodnică în domeniul emisiunilor de „operă la microfon". In curînd autoritatea dobîndită îl aduce și la pupitrul orchestrelor simfonice din Moscova, Baku și din alte orașe ale Uniunii Sovietice. In prezent activitatea lui Anosov îmbrățișează îndeosebi sfera literaturii simfonice. El este un propagandist neobosit al lucrărilor compozitorilor sovietici, între care Prokofiev, Șostakovici, Miaskovski, Haciaturian, Kabalevski, Hrennikov, Knipper, Șebalin. Tinzînd continuu spre lărgirea repertoriului, dirijorul a făcut cunoscute publicului sovietic numeroase lucrări ale compozitorilor din țările de democrație populară precum și ale unor compozitori contemporani apuseni, cum ar fi englezii John Ireland, Benjamin Britten și alții.

Știința muzicală acumulată, Anosov știe să o împărtășească cu dărnicie și altora. In calitate de șef al catedrei de dirijat de la Conservatorul din Moscova, el a contribuit la formarea unor tineri maeștri sovietici ai baghetei, între care propriul său fiu, Ghenadie Rojdestvenski și muzicianul uigur Gaziz Dugașev, ambii dirijori la Teatrul Mare din Moscova. Activitatea pedagogică a lui Anosov, care a cuprins într-o vreme și conducerea studioului de operă al Conservatorului din Moscova, s-a concretizat în lucrări teoretice cum sînt „Cursul de citire a partiturilor", precum și în traducerea în limba rusă a unor manuale străine de specialitate.

In pregătirea concertelor pe care le-a dirijat în 22 și 23 octombrie la pupitrul Filarmonicii și în 27 octombrie cu Orchestra Simfonică Radio — Nikolai Anosov a vădit remarcabile însușiri de educator muzical. El a dat orchestranților sfaturi prețioase, menite să ajute la o redare cît mai corectă a partiturilor tălmăcite. Concepția interpretativă a dirijorului sovietic se bazează pe sobrietate și ocolirea oricăror efecte exterioare. El tinde în genere spre o sonoritate plină, fără să meargă spre rafinamente care rup continuitatea discursului muzical. Astfel, în fragmentele simfonice din opera „Colas Breugnon" de Kabalevski, (inspirat de celebrul roman al lui Romain Rolland) Anosov a știut să dezvăluie puterea sentimentelor colective ale poporului, fie că acestea au un caracter optimist sau de revoltă — ca în primul și al treilea fragment — fie că înfățișează dramatismul unei adînci dureri — ca în fragmentul central.

După ce a acompaniat pe Iacov Zak în acea strălucită interpretare a Rapsodiei pentru pian și orchestră de Rachmaninov pe o temă de Paganini — la care ne-am referit într-o cronică anterioară, Anosov a interpretat, în partea a doua a concertelor Filarmonicii, Simfonia a șasea în si minor „Patetica" de Ceaikovski. Dirijorul a scos în evidență acele însușiri care au apropiat atît de mult această capodoperă de sufletul iubitorilor de muzică, redînd atît frămîntarea și zbuciumul sufletesc, cît și aspectele tonice, viguroase — îndeosebi în partea a treia. In final tragismul muzicii a impresionat fără să alunece spre deznădejde, astfel că audierea întregii simfonii a creat o imagine unitară și puternică, astfel cum se conturase ea și în intențiile genialului compozitor rus.

In concertul Orchestrei Simfonice Radio, Nikolai Anosov a prezentat prima audiție la noi în țară a unei simfonii de tinerețe a lui Tihon Hrennikov, dată la iveală de compozitor încă în 1935, în timpul studiilor la Conservatorul din Moscova. Lucrarea, care vădește înrîurirea stilului marilor maeștri ai simfonismului sovietic, și îndeosebi a lui Prokofiev, e atrăgătoare prin caracterul său tineresc și avîntat. Forma ei e clară și concisă, iar scriitura orchestrală vădește, mai cu seamă în prima parte, umor și inventivitate. Se remarcă în genere folosirea solistică intensă a suflătorilor în pasaje jucăuse și capricioase, în care am apreciat contribuția fagotistului Biclea și a clarinetistului Cernăianu. Dirijorul a reușit să prezinte simfonia de Hrennikov în condițiuni care au înlesnit publicului perceperea ei clară, chiar de la această primă audiție.

Ca o mărturie a prieteniei pentru muzicienii noștri, Nikolai Anosov a interpretat apoi, în fruntea orchestrei, jocurile simfonice „Oltenească" și „Ciobănașul" de Paul Constantinescu, pe care le-a studiat doar cîteva zile, pătrunzînd ritmica lor specific romînească. In partea a doua a programului, am reascultat pe talentatul violonist Igor Oistrach, care a interpretat, fiind acompaniat cu multă îngrijire, Concertul în mi minor de Mendelssohn Bartholdy. Fără a merge pe linia unui romantism debordant, solistul a redat această lucrare cu sobrietate, în aceeași sonoritate pură pe care am avut prilejul să i-o admirăm și în recitalurile de pînă acum. Piesele de Isaye și Bach acordate în supliment nu au reușit să potolească entuziasmul publicului, care l-a rechemat în nenumărate rînduri pe scenă pe tînărul virtuos. In încheiere, au răsunat cu putere în interpretarea lui Nikolai Anosov iubitele „Preludii" de Liszt, care la fiece nouă execuție își exercită nedezmințit puterea de atracție asupra ascultătorilor.

Concertele dirijate pînă acum de șeful de orchestră oaspe ne fac să dorim a-l reasculta, la pupitrul aceloraşi formațiuni, în programele atractive ce strălucesc pe afișele Capitalei.

Bucureşti, oraş înflorit

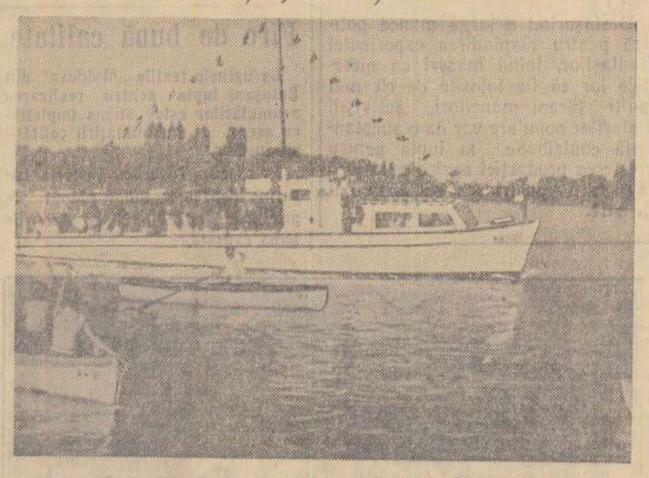

Multor locuitori ai Capitalei li se pare că au reușit s-o cunoască „cum își cunosc propriile buzunare". Pe unii dintre aceștia ultimul documentar al studioului „Alexandru Sahia" i-a pus într-o serioasă încurcătură.

Iată pe scurt o discuție în șoaptă între doi oameni mai în vîrstă, surprinsă în timpul rulării filmului „București, oraș înflorit".

— Unde o fi grădina asta „8 Mai"?

— N-auzi ce spune? In Tei.

— Unde în Tei? că de 60 de ani trăiesc în București și nu știu de nici o grădină ca asta pe acolo...

— De cînd n-ai mai fost prin Tei?

— De vreo 3-4 ani.

— Să știi atunci că în timpul ăsta s-o fi făcut; nici eu nu știam că există așa ceva.

Mereu se schimbă aspectul Capitalei noastre, care pe măsură ce îmbătrînește devine tot mai tînără. Nici nu apuci să afli cînd apar, prin truda unor mîini harnice și dintr-un minunat simț gospodăresc colectiv, și el nou, o grădină aici, alta dincolo, cîte odată în locurile unde te aștepți cel mai puțin. De aceea Studioul de filme documentare și jurnale de actualități „Alexandru Sahia" și-a luat nu ușoara dar frumoasa sarcină de a-l conduce pe spectator prin parcurile și grădinile bucureștene, unele cu veche tradiție, altele cu o faimă recentă. Și în timp ce aparatul de filmat îl poartă pe spectator rînd pe rînd prin diferite cartiere ale marelui oraș, comentariul poetului Dan Deșliu, laureat al Premiului de Stat, descrie pe îndelete cu umor sau cu sinceră admirație și caldă dragoste pentru inima țării noastre, locurile de odihnă și distracție ale bucureștenilor. Spectatorului care vizionează filmul undeva în țară și care poate nu a avut niciodată pînă acum prilejul să vadă Capitala, interesantele aspecte bucureștene pe care le surprinde operatorul Gheorghe Zimmermann, îi vor umple inima de admirație. Mai mult decît în alte documentare realizate de Studioul „Alexandru Sahia", aici imaginea vorbește spectatorului într-un limbaj limpede care-l captivează. Înșirate pe firul scenariului scris de Demostene Botez, laureat al Premiului de Stat, aceste imagini capătă o și mai mare valoare artistică.

In film spectatorul va recunoaște imediat intenția regizorului Savel Stiopul de a răspunde muncii însuflețite a mii și mii de cetățeni ai Bucureștiului datorită căreia s-a schimbat atît de mult orașul lor.

De aceea filmul dă spectatorului nu numai prilejul unei justificate mîndrii pentru frumusețea Capitalei noastre dar și satisfacția succeselor obținute prin propriul său efort, pentru că fenomenul înfrumusețării Capitalei în ultimii ani se repetă iarăși și iarăși în fiecare oraș al patriei noastre.

Pe scurt despre cărți

AL. I. ŞTEFĂNESCU: „Soare de august"

Nuvela „Soare de august" îmbogățește colecția „Luceafărul" cu un nou și valoros titlu. In pofida scurtei sale activități scriitoricești Al. I. Ștefănescu a abordat cu curaj o temă foarte dificilă care i-a permis să fixeze într-o nuvelă izbutită un moment de neuitat din viața poporului nostru. „Soare de august" este o puternică evocare a evenimentelor din zilele eliberării țării noastre, păstrînd autenticitatea, semnificațiile și dramatismul încleștărilor de atunci.

Eroii nuvelei, cu mici excepții, sînt reprezentanții clasei muncitoare, comuniștii. Aceștia sînt înfățișați în momente care îi recomandă ca adevărata forță ce s-a împotrivit fascismului, sabotînd frontul antisovietic, pregătind și contribuind la opera de eliberare a patriei.

Simion și Constantin — eroii centrali ai povestirii — sînt oameni simpli și cinstiți. In timpul guvernării burghezo-moșierimii și mai ales în anii fascismului au dus-o greu. Au trecut pe rînd prin școala șomajului, a lipsurilor și umilințelor, a bătăilor și anchetelor. Simion a trecut chiar și prin școala închisorii. Simion e comunist, Constantin nu. Faptele de care ia însă cunoștință Constantin, viața sub multiplele ei aspecte și prietenia cu Simion îi lărgesc orizontul, îl apropie de mișcarea forțelor progresiste, îl încadrează de fapt în ea. Așa se face că în gărzile patriotice îi întîlnim luptînd cot la cot. Simion cu experiența sa de luptător comunist e comandantul, iar Constantin, mîna lui dreaptă.

Concepîndu-și eroii ca oameni cu o individualitate puternică, bine conturată, descriindu-i într-o manieră sobră, uneori reținută, cu tonuri fine, nuanțate, ce merg pînă la lirism și duioșie, autorul a știut să scoată la lumină frumusețea omenească a patriotului comunist, toată ura sa împotriva unui regim nedrept.

Manifestări în cadrul „Lunii prieteniei romîno-sovietice"

★ ★

Printre evenimentele artistice din cadrul Lunii prieteniei romîno-sovietice, se înscrie și „Săptămîna muzicii sovietice". În cadrul acestei săptămîni, la stațiile noastre de radio se vor difuza, creațiile unora dintre compozitorii sovietici de frunte. Iubitorii de muzică vor putea să asculte printre altele numeroase lucrări în prima audiție. Astfel în domeniul muzicii simfonice figurează: „Suita pe teme chinezești" de Vasilenko, „Fantezia pe teme gruzine pentru pian și orchestră" de Sulhan Tzintzadze, Suita a III-a din baletul „Cenușăreasa" de Prokofiev, Uvertura festivă „Ziua Victoriei" de Knipper, Balada „Susenskoe" pentru voce și orchestră de Boris Schächter și Cantata pentru cor de băieți, cor mixt și orchestră „Străluce soarele deasupra patriei noastre" de Șostakovici.

De asemenea, vor fi transmise piese muzicale primite recent din partea Radiodifuziunii sovietice. Dintre acestea, amintim fragmente din opera „Decembriștii" de Șaporin, cîntece de masă, muzică ușoară și de film, precum și lucrări ale compozitorilor din diferite Republici Unionale.

★

În cadrul sărbătoririi Lunii prieteniei romîno-sovietice în localitatea balneo-climaterică Călimănești, s-au desfășurat în zilele de 28 și 29 octombrie, „Zilele medicale", la care au participat principalele cadre medicale din cuprinsul regiunii Pitești.

Au fost ascultate referate în legătură cu profilaxia și terapeutica diferitelor boli cu sprijinul științei medicale sovietice.

★

TIMIȘOARA. — În seara zilei de 29 octombrie, în sala „Maxim Gorki" din Timișoara a avut loc un recital extraordinar dat de pianistul sovietic Iakov Zak, laureat al Concursurilor unionale și internaționale de pian, solist al Filarmonicii din Moscova, care ne vizitează țara cu prilejul sărbătoririi Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice.

Pianistul sovietic Iakov Zak a interpretat cu o deosebită expresivitate artistică lucrări de Bach—Bussoni, Chopin, Rahmaninov, Prokofiev. Recitalul pianistului sovietic a fost îndelung aplaudat de ascultători.

25 milioane exemplare

Una din sarcinile principale ale Editurii de stat pentru literatură politică constă în traducerea și editarea operelor clasicilor marxism-leninismului și a lucrărilor politice apărute în Uniunea Sovietică. În cei 11 ani de existență, Editura de stat pentru literatură politică a tradus din limba rusă și a editat lucrări într-un tiraj de aproape 25 milioane exemplare.

Din această cifră, peste 12 milioane reprezintă lucrările lui V. I. Lenin — genialul învățător al oamenilor muncii din lumea întreagă, întemeietorul Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și al Statului sovietic — și ale discipolului său — I. V. Stalin.

Tirajul considerabil al lucrărilor politice traduse din limba rusă dovedesc preocuparea din ce în ce mai intensă a oamenilor muncii din țara noastră de a-și însuși nemuritoarea învățătură marxist-leninistă, de a învăța din experiența gloriosului Partid Comunist al Uniunii Sovietice și al constructorilor comunismului din Uniunea Sovietică. (Agerpres)

Prelungirea acordului comercial dintre R. P. R. și Finlanda

Între 18 și 29 octombrie 1955, au avut loc la București lucrările Comisiei Mixte Romîno-Finlandeze în vederea prelungirii Acordului Comercial dintre R.P.R. și Finlanda.

Tratativele au decurs într-o atmosferă cordială.

Protocolul pentru prelungirea Acordului Comercial a fost semnat simbătă la Ministerul Comerțului Exterior.

Din partea română Protocolul a fost semnat de I. Măgură, director în Ministerul Comerțului Exterior.

Din partea finlandeză Protocolul a fost semnat de Olli Kaija, director adjunct în Ministerul Afacerilor Externe.

Recepția de la Ambasada Turciei din București

La 29 octombrie Saffet Urfi Betin, însărcinat cu afaceri ad-interim al Turciei a oferit o recepție cu prilejul sărbătorii naționale.

La recepție au participat: Simion Bughici, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Marcel Popescu, ministrul Comerțului Exterior, Nicolae Cioroiu, locțiitor al ministrului Afacerilor Externe, Gh. Savin, președintele Camerei de Comerț a R.P.R., funcționari superiori din Ministerul Afacerilor Externe și din Ministerul Comerțului Exterior.

La recepție au participat numeroși membri ai corpului diplomatic.

Recepția s-a desfășurat într-o atmosferă cordială. (Agerpres)

Un comunicat al Ministerului Învățămîntului

Ținînd seama de condițiile ilegale în care unii elevi de la școala medie nr. 20 București au trecut în anul școlar 1954/1955 examenele fără frecvență pentru două sau mai multe clase și rezultatele comisiei de reexaminare din 19 septembrie — 5 octombrie a.c., Ministerul Învățămîntului comunică:

1. Se anulează examenele fără frecvență date pentru clasele a VIII-a și a IX-a ale următorilor elevi: Micu Ion, Morjan Gheorghe Nicolae, Rîmniceanu Gheorghe Dan, care s-a constatat că au un nivel de cunoștințe necorespunzătoare, față de programele școlare.

2. Se anulează, de asemenea, examenele fără frecvență ale următorilor elevi:

a) Pentru clasele a VIII-a și a IX-a: Bogdan V. Gheorghe, Curea Victor, Ferungeanu D. Ion, Florea A. Gheorghe, Iordan I. Vasile, Marinescu Gheorghe Emil, Pop Al. Aurel, Pavel Gh. Ion, Simbotin Gheorghe Nicolae.

b) Pentru clasele a IX-a și a X-a: Balica C. Gheorghe, Belceanu Florea, Borchescu Pavel, Candrea Constantin, Catană B. Voicu, Chiran Stan, Ciobotaru C. Ion, Condurache P. Nicolae, Dedu Gheorghe, Dragu A. Nicolae, Gliga P. Constantin, Leordeanu Marin, Lipan Ștefan, Luca C. Adam, Moise Petrică, Pătroescu Gheorghe, Petrașcu D. Dumitru, Pîrlea I. Florea, Popa I. Aurel, Popescu D. Nicolae, Tănase I. Mircea, Circiumaru Corneliu, Enache V. Vasile, Ioan C. Laurențiu și Ionescu Maria Steliana.

c) Pentru clasele a VIII-a, a IX-a și a X-a: Grigoriu R. Cezar Ștefan, Iosif I. Gheorghe, Eftimie I. Gheorghe, Manolache Gh. Ovidiu, Mărculescu N. Constanța, Melica I. Gheorghe, Moraru D. Lazăr, Tănase V. Gheorghe.

Unii dintre acești elevi nu s-au prezentat la nici un obiect în fața comisiei de reexaminare, iar alții s-au prezentat numai la unele materii și au dovedit că au un nivel de cunoștințe necorespunzător.

3. Actele de școlarizare (adeverințe, certificate, diplome) eliberate de școlile medii acestor elevi se anulează, elevii nemaiavînd dreptul să beneficieze de avantajele pe care le dă promovarea acestor clase sau absolvirea acestor școli.

4. Față de abaterile grave constatate la școala medie nr. 29 București Ministerul Învățămîntului a aplicat următoarele sancțiuni:

a) Tov. Popescu Gheorghe, președintele comisiilor de examinare din sesiunea august 1955 de la școala medie nr. 20 București, se retrogradează cu eliberarea din funcția de director al școlii medii nr. 20 București și se sancționează cu „mustrare scrisă cu avertisment", pentru nerespectarea instrucțiunilor date de Ministerul Învățămîntului cu privire la organizarea și desfășurarea învățămîntului fără frecvență și cu privire la aplicarea sistemului legal de notare a elevilor;

b) tov. profesori: Petre Victor, Roman Alexandru, Elceanu Sergiu, Păleanu Victor, Rîmăr Ion, Buică Savin, Lăpușneanu Gheorghe, Brăiescu Maria, Petrescu Maria, Drăgulinescu Maria, Tiplica Eftimie, Popescu Constanța, Albulescu Iancu, Dobrescu Ioan, Angelescu Elena, Radu Alexandru, Popescu Florica, Bărbulescu Iancu, membrii comisiilor de examinare din sesiunea august 1955 de la școala medie nr. 20 București, se sancționează cu „mustrare scrisă cu avertisment" pentru abateri grave de la îndatoririle profesionale;

c) tov. Stela Andreescu, șefa secției de învățămînt a raionului „N. Bălcescu" din București, se sancționează cu „observație" pentru faptul că nu a asigurat o bună îndrumare a comisiilor de examinare, precum și controlul organizat al examenelor fără frecvență de la școala medie nr. 20 București nerespectînd astfel îndrumările date de Ministerul Învățămîntului cu privire la învățămîntul fără frecvență.

Informații

Simbătă seara a avut loc în sala Teatrului Armatei din bd. Magheru, adunarea festivă consacrată celei de a 37-a aniversări a Comsomolului, organizată de comitetul orășenesc U.T.M. București.

A luat cuvîntul tov. Ion Circei, secretar al C.C. al U.T.M.

Participanții la adunare au trimis o telegramă de salut Comitetului Central al Comsomolului.

Simbătă a părăsit Capitala Pavel Pronin, secretar general adjunct al Organizației Internaționale a Ziariștilor, care a fost timp de cîteva zile oaspete al Casei Ziariștilor din București și al Institutului Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea.

La plecare, Pavel Pronin a fost salutat de reprezentanți ai Casei Ziariștilor și de ziariști din Capitală. (Agerpres)

Un guvern de tehnicieni în Saar

SAARBRUCKEN — Agerpres: După cum anunță agenția France Presse, în urma demisiei guvernului saarez prezidat de premierul Hoffmann, dieta din Saar a hotărît în dimineața zilei de 29 octombrie cu 36 de voturi contra patru să acorde investitura unui guvern de tehnicieni care va gira afacerile curente pînă la efectuarea noilor alegeri. Ca șef al noului guvern a fost desemnat Heinrich Welsch, fost președinte al Oficiului de securitate socială din Saar.

Alegerile pentru noua dietă vor avea loc la 18 decembrie.

Lucrări ale oamenilor de știință romîni editate în R.P. Chineză

PEKIN 29 (Agerpres). — În cursul vizitei lor făcute recent în R. P. Chineză, academicienii Șt. S. Nicolau, E. Carafoli și Al. Graur au ținut numeroase conferințe pe teme științifice, care s-au bucurat de aprecierea călduroasă a oamenilor de știință chinezi. Conferințele academicienilor romîni au fost publicate în limba chineză.

Prelegerile, ținute de academicianul Șt. S. Nicolau la facultatea de medicină din Pekin împreună cu conferințele ținute în diferite centre universitare din R. P. Chineză, vor fi publicate într-un volum în limba chineză sub titlul: „Conferințele ținute de academicianul Șt. S. Nicolau în Republica Populară Chineză".

De asemenea, se anunță că în curînd va fi dat spre tipărire volumul 1 din Tratatul de inframicrobiologie generală redactat de academicianul Șt. S. Nicolau în colaborare cu academicianul Tan Fei-fan. Acest volum cuprinde peste 1.000 de pagini. Volumele 2 și 3 ale tratatului de inframicrobiologie generală vor fi redactate de același autori.

În momentul de față se lucrează la traducerea și publicarea în limba chineză a lucrării academicianului E. Carafoli „Aerodinamica vitezelor mari".

Trupele engleze intervin cu brutalitate în Cipru

PARIS 29 (Agerpres). — Potrivit relatărilor corespondentului din Nicosia al agenției France Presse, într-o serie de orașe din insula Cipru au avut loc demonstrații ale populației locale care cere lichidarea dominației engleze și unirea Ciprului cu Grecia.

Soldații englezi din corpurile de debarcare, înarmați cu bastoane de cauciuc, au împrăștiat demonstrația cetățenilor din orașul Limasol. Cîteva persoane au fost rănite.

La Famagusta, aproximativ 15.000 de persoane au organizat o procesiune în piața centrală. Împotriva demonstranților au fost trimise unități militare și detașamente de polițiști care au folosit grenade cu gaze lacrimogene. Înconjurînd mulțimea demonstranților, trupele engleze au arestat aproximativ 600 de persoane, 20 de participanți la demonstrație, care au fost răniți, au fost transportați la spital.

În legătură cu vizita lui Dulles în Iugoslavia

BELGRAD 29 (Agerpres). — TASS transmite: Drașkovici, reprezentantul secretariatului de stat pentru Afaceri Externe al Iugoslaviei, a făcut la 28 octombrie în cadrul unei conferințe de presă o declarație referitoare la apropiata vizită a secretarului de stat al S.U.A., Dulles, în Iugoslavia.

Anunțînd că la 6 noiembrie Dulles va face o vizită președintelui R.P.F. Iugoslavia Tito, Drașkovici a declarat: obiectul discuțiilor dintre Tito și Dulles nu-l vor constitui problemele actuale concrete care interesează ambele țări întrucît ele au fost rezolvate în timpul recentei vizite făcute în Iugoslavia de domnul Murphy și se rezolvă de asemenea pe calea diplomatică normală, ci un schimb de păreri asupra problemelor actuale privind situația politică din lume.

Răspunzînd la întrebarea unui corespondent, reprezentantul secretariatului de stat a spus că vizita lui Dulles în Iugoslavia are loc din inițiativa guvernului S.U.A. și este o expresie a dorinței comune de a extinde colaborarea dintre cele două țări.

Am fost întotdeauna pentru contacte personale, a declarat Drașkovici, și pentru schimbul de păreri între oamenii de stat, lucru util pentru consolidarea relațiilor și adîncirea înțelegerii între țări.

Potrivit relatărilor ziarului „Borba", în timpul vizitei sale în Iugoslavia Dulles va fi însoțit de consilierul special al Departamentului de stat D. McArthur, de L. Merchant, secretar de stat adjunct pentru problemele Europei și de alte persoane.

CONFERINȚA DE LA GENEVA

Concluziile unor confruntări

— Prin telefon de la trimisul nostru special —

Indeletnicirea de această și de azi dimineață a majorității acelora care într-o calitate sau alta urmăresc desfășurarea conferinței miniștrilor de Externe, a fost să studieze documentele luate ieri în discuție, să le compare între ele, să le compare cu textul directivelor adresate acum trei luni de către șefii guvernelor celor patru puteri miniștrilor lor de Externe.

Aceste confruntări nu justifică pesimismul care se afișează în unele cercuri diplomatice și de presă. Deși punctul unu al ordinei de zi al conferinței este, așa cum am mai spus, punctul în care pozițiile participanților sînt cel mai îndepărtate, există totuși, între documentele în care aceste poziții s-au cristalizat, elemente comune. Astfel, unele din preocupările pe care le manifestă proiectul de tratat general pentru securitatea colectivă, prezentat de către U.R.S.S. astă vară conferinței șefilor de guverne (care potrivit directivelor acestora se discută în momentul de față) se regăsesc în „schița de tratat" din memorandumul depus de către puterile occidentale pe masa conferinței miniștrilor de Externe.

Este o dovadă grăitoare că nu se poate aborda problema securității europene, fără, de pildă, a prohibi folosirea forței în relațiile dintre state, sau fără a prevedea, într-o formă sau alta, sancționarea agresorului, sau fără a lua în considerație limitarea forțelor armate și a armamentelor. (Chiar și ziare care se fac purtătoarele scepticismului absolut, sînt nevoite să recunoască măcar între un „deși" și un „totuși", cum face „Gazette de Lausanne", care dimineață — profitînd de ocazie și ca să răstoarne cronologia documentelor — că, „proiectul sovietic stabilește un sistem de securitate care are o anumită analogie cu proiectul de pact de garanție al occidentalilor").

Deosebirile încep acolo unde e vorba de respectarea întocmai a spiritului și a literei directivelor celor patru șefi de guverne. În ceea ce privește ierarhia problemelor, prioritatea lor, directivele sînt limpezi. Iată textul punctului respectiv:

„În scopul creierii securității europene, ținînd seama de interesele legitime ale tuturor statelor și de dreptul lor inalienabil la autoapărarea individuală și colectivă, miniștrii sînt însărcinați să examineze diferitele propuneri îndreptate spre realizarea acestui țel, inclusiv următoarele: Încheierea unui pact de securitate pentru Europa sau o parte a Europei cuprinzînd o clauză prin care statele participante să-și ia obligația de a nu recurge la forță și de a refuza orice ajutor vreunui agresor; limitarea, controlul și inspecția, în privința forțelor armate și a armamentului; crearea între est și vest a unei zone în care staționarea forțelor armate să se facă pe baza unui acord comun, precum și să examineze alte eventuale propuneri legate de soluționarea acestei probleme.

Șefii guvernelor, conștienți de răspunderea lor comună în ceea ce privește soluționarea problemelor Germaniei și reunificarea Germaniei, au căzut de acord că soluționarea problemei germane și reunificarea Germaniei prin alegeri libere, trebuie să fie înfăptuite în conformitate cu interesele naționale ale poporului german și cu interesele securității Europei".

Este deci limpede că ierarhia stabilită de cei patru șefi de guverne pune securitatea europeană înaintea reunificării Germaniei. Lucrul este firesc dacă se ține seama că prima problemă este cea mai cuprinzătoare, și că rezolvarea ei ar ușura considerabil rezolvarea celei de a doua. Merită de altfel să fie amintit faptul că ordinea de zi, după care s-au desfășurat această vară convorbirile șefilor de guverne era alcătuită astfel:

1. Problema germană.
2. Problema securității europene.
3. Problema dezarmării.
4. Problema dezvoltării contactului dintre apus și răsărit.

Directivele elaborate după schimburile de păreri dintre cei patru șefi de guverne și pe baza lor au redactarea de mai sus. Este evident că asemenea modificări nu pot fi opera întîmplării. Iar domnul Eden de pildă în, declarația pe care a făcut-o la sfîrșitul conferinței din iulie, a spus printre altele: „La conferința noastră în aceste cîteva zile, nu am intenționat să elaborăm un plan amănunțit. Totuși, în directivele noastre către miniștrii Afacerilor Externe am inclus elemente esențiale ale unui acord cuprinzător".

Cu toate acestea, memorandumul occidental modifică prevederile directivelor. Aceasta furnizează unui număr de ziare prilejul de a da titluri masive cu ideea „imposibilității unui acord", dar stîrnește și critici. În „Tribune des Nations", André Ulmann scrie că „după multe peripeții pe tărîmul experților și pe tărîmul diplomaților cei trei occidentali se prezintă la Geneva cu o poziție comună" pe care săptămînalul o definește ca neadecînd decît inovații de formă în raport cu poziția definită încă de la începutul lui septembrie de domnul J. F. Dulles...". În continuare „Tribune des Nations" adaugă că, la ideea de a face din reunificarea Germaniei în cadrul N.A.T.O. condiția prealabilă oricărui pact de securitate „englezii și francezii au subscris cu încetineală. Dar în aparență la începutul actualei conferințe de la Geneva s-au aliniat pe această poziție" punîndu-se astfel, „pare-se capăt — cel puțin în mod provizoriu. — veleităților engleze de a propune o soluție care ar fi fost un pas spre un compromis, cu poziția sovietică". În legătură cu punctul de vedere pe care îl exprimă memorandumul occidental, Geneviève Tabouis amintește că „occidentalii și-au construit întregul lor sistem de politică europeană pe o Republică Federală Germană reînarmată". Ea notează că „în cancelariile occidentale s-ar părea, după unele opinii exprimate la Geneva, începe să se pună întrebarea dacă nu cumva a venit momentul să se schimbe formula" și exclamă: „dar cancelariile occidentale practică, poate totuși, politica contra-timp".

Că o discuție în vederea apropierii între memorandum și propunerile U.R.S.S. este posibilă, o dovedesc elementele comune existente în cele două documente și la care ne-am referit mai sus. Că Uniunea Sovietică este dispusă la asemenea discuții o dovedește din nou cuvîntarea de ieri a lui V. M. Molotov care spunea în ultima ei parte: „Delegația sovietică nu refuză, firește, să examineze cutare sau cutare propunere care ar fi îndreptată spre crearea unei adevărate securități a popoarelor europene, și va face tot posibilul pentru a ușura realizarea unui acord asupra acestei probleme importante".

Poate că întreruperea discutării punctului unu și luarea în discuție începînd de luni a punctului trei de pe ordinea de zi — punctul în care majoritatea observatorilor văd cele mai multe și mai rapide posibilități de hotărîri comune — va crea un răgaz și va contribui la închegarea unei atmosfere care să favorizeze o apropiere mai lesnicioasă a pozițiilor încă divergente. Așa cum o doresc privind spre Geneva, popoarele Europei și ale întregii lumi.

FLORICA ȘELMARU

Geneva, 29 octombrie 1955.

Dezbaterile din ziua de 29 octombrie

GENEVA 29 (Agerpres). — Corespondență specială: Cea de a treia ședință a conferinței miniștrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri, a avut loc simbătă la orele 15,00 — ora Genevei — sub președinția lui Viaceslav Mihailovici Molotov.

J. F. Dulles, care a luat primul cuvîntul, a arătat că miniștrii de Externe reuniți la Geneva au datoria să urmeze directivele stabilite de șefii de guverne în conferința din iulie.

Referindu-se la faptul că delegația sovietică a expus în cadrul acestei conferințe un proiect asupra securității colective și că își propune să depună ulterior un document asupra problemei germane, cei trei miniștri ai puterilor occidentale au pretins că delegația sovietică n-ar urma directivele stabilite în iulie de șefii guvernelor celor patru puteri.

Luînd cuvîntul, V. M. Molotov a arătat că în directive este subliniată legătura strînsă între problema germană și securitatea colectivă.

V. M. Molotov a arătat că delegația sovietică și-a expus deja primele obiecții în ce privește propunerea celor trei miniștri occidentali care nu și-au făcut însă cunoscut punctul lor de vedere asupra propunerilor sovietice. Miniștrii de Externe occidentali doresc ca discuțiile asupra primului punct al ordinei de zi să fie duse exclusiv pe baza propriei lor propuneri.

Molotov a declarat în continuare că discutarea în primul rînd a problemei securității colective, va fi chiar în avantajul discutării ulterioare a problemei germane, întrucît problema germană face parte integrantă din primul punct al ordinei de zi și este subordonată problemei securității colective în Europa.

În ce privește problema germană, delegația sovietică urmînd strict directivele șefilor de guvern consideră că la discutarea ei trebuie să participe și părțile interesate.

Au luat apoi cuvîntul Pinay și Mac Millan care au spus că documentul prezentat de delegația sovietică este identic cu cel prezentat în iulie la conferința de la Geneva. În legătură cu aceasta V. M. Molotov a răspuns că la conferința din iulie toți șefii de guverne și-au exprimat părerea în legătură cu problemele aflate în discuție. În directive se arată că toate aceste probleme și propuneri vor fi examinate de către miniștri de Externe. Este straniu că propunerile sovietice prezentate la conferința din iulie și care pe baza directivelor sînt aduse în discuție la actuala conferință, sînt considerate vechi.

Ministrul de Externe, V. M. Molotov, a făcut apoi unele remarci în privința propunerilor occidentale. El a subliniat că aceste propuneri constituie un pas înainte față de conferința de la Berlin. V. M. Molotov a arătat însă că din examinarea atentă a propunerilor prezentate reese cu certitudine faptul că ele nu corespund sarcinilor unificării Germaniei ca stat democrat și iubitor de pace.

V. M. Molotov a propus ca participanții la conferință să se pronunțe asupra problemei următoare: „Chestiunea securității europene ne interesează nu din punctul de vedere al întăririi cutărei sau cutărei grupări militare, ci din punctul de vedere al securității tuturor popoarelor europene, în special al popoarelor care au suferit atît de mult de pe urma agresiunii militarismului german."

După un schimb de vederi, cei patru miniștri de Externe au hotărît ca luni 31 octombrie la ora 15 să se examineze cu titlu preliminar chestiunea punctului trei de pe ordinea de zi, — contactele est-vest. Se reamintește că acest lucru a fost stabilit la întîlnirea de la New York a celor patru miniștri de Externe. După această examinare se va relua discutarea punctului unu de pe ordinea de zi.

★

GENEVA 29 (Agerpres). — În cursul zilei de 29 octombrie, a avut loc o întîlnire între V. M. Molotov, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S. și H. Mac Millan, ministrul de Externe al Marii Britanii.

Sport

Azi, finalele crosului „Să întîmpinăm 7 Noiembrie"

Timp de aproape două luni de zile, mii și mii de oameni ai muncii din patria noastră, au participat la tradiționala competiție de masă „Să întîmpinăm 7 Noiembrie". Dintre mii și zeci de mii de tineri care și-au adus contribuția la buna reușită a competiției, cinstea de a-și disputa întîietatea în faza finală revin celor peste 400 de concurenți clasați pe primele locuri în faza regională.

Acești tineri veniți din toate colțurile țării, se vor întrece azi pe Hipodromul Băneasa.

Programul începe la orele 9,30 cu festivitatea de deschidere după care va urma desfășurarea întrecerilor la cele patru categorii (junioare-1000 m.; juniori-3000 m; seniori-6000 m; senioare-1500 m.).

Meciuri importante în campionatul categoriei A de fotbal

În etapa de azi a campionatului categoriei A de fotbal, sînt programate cîteva întîlniri de mare interes atît pentru echipele care ocupă în prezent primele locuri în clasament, cît și pentru cele care fac eforturi vădite de a părăsi zona retrogradării.

Fruntașii clasamentului se vor deplasa la Tg. Mureș, unde echipa locală Locomotiva s-a dovedit a fi un adversar periculos pe teren propriu. Ploieștenii vor avea ca parteneri la Orașul Stalin echipa Dinamo, iar Progresul București, va primi vizita textiliștilor din Arad, care sînt capabili să furnizeze mari surprize. Tot în Capitală, militarii vor întîlni echipa Avîntul din Reghin, care în ultimul timp a marcat o serioasă revenire. Locomotiva Constanța are un meci greu la Timișoara, în compania echipei Știința, în timp ce studenții din Cluj vor susține un meci dificil la Petroșani cu Minerul.

Întîlnirea dintre echipele Progresul București și Flamura roșie Arad, se va desfășura pe stadionul 23 August cu începere de la ora 15. Repriza a doua a întîlnirii, va fi transmisă la radio pe programul I, în jurul orei 15,55. Stadionul Dinamo va găzdui cu începere de la ora 10, întîlnirea dintre C.C.A. și Avîntul Reghin.

Echipa Flamura roșie București, campioană republicană la tenis de masă

Ieri seară sala Progresul a găzduit întîlnirea de tenis de masă dintre echipele bucureștene Flamura roșie și Constructorul, care urma să desemneze echipa campioană republicană pe anul 1955. După o dispută pasionantă, victoria a revenit jucătorilor de la Flamura roșie cu scorul de 5—2. Iată rezultatele cu care au luat sfîrșit cele șapte partide: M. Popescu—Stan Ilie 3—0; Reiter—Naumescu 3—2; Gantner—Pesch 3—1; Pesch—Stan Ilie 3—0; Reiter—M. Popescu 3—0; Reiter—Pesch 3—1; Gantner—Naumescu 3—1.

C. C. A. — Metalul 22—17 la box

Simbătă seara, în sala de festivități a uzinelor „23 August", s-a desfășurat întîlnirea de box dintre echipele C.C.A. și Metalul, contînd pentru campionatul republican de box pe echipe.

Echipa C.C.A. a obținut victoria cu scorul de 22—17. Iată rezultatele tehnice în ordinea celor 10 categorii: Toma Ilie (C.C.A.) întrece la puncte pe T. Marcovici (Metalul); N. Mindreanu (C.C.A.) cîștigă la puncte în fața lui A. Olteanu (Metalul); T. Bolangiu (C.C.A.) este învins la puncte de M. Godeanu (Metalul); Gh. Fiat (C.C.A.) bate la puncte pe D. Done (Metalul); D. Adam (C.C.A.) este declarat egalul lui C. Ocneanu (Metalul) D. Rizea (Metalul) învinge prin abandon pe V. Mitrache (C.C.A.); S. Neacșu (C.C.A.) învinge prin K. O. în repriza a doua pe T. Tudor (Metalul); V. Țiță (C.C.A.) învinge la puncte pe Simion Gheorghe (Metalul); Gh. Negrea (C.C.A.) învinge prin abandon tehnic pe A. Niculae (Metalul); V. Mariuțan (Metalul) cîștigă prin neprezentarea adversarului.

17 iunie 1956: R. P. R. — Suedia la fotbal

Federația suedeză de fotbal și-a alcătuit calendarul internațional pe 1956 după cum urmează: 10 iunie: Finlanda—Suedia, la Helsinki; 17 iunie: R.P.R.—Suedia, la București; 30 iunie: Suedia—R. F. Germană, la Stockholm; 16 septembrie; Norvegia—Suedia, la Oslo; 21 octombrie: Suedia—Danemarca, la Stockholm. Datele partidelor cu Elveția și Anglia vor fi stabilite ulterior.

Au început finalele campionatelor republicane individuale de gimnastică

Simbătă dimineața au început în sala Floreasca finalele campionatelor individuale de gimnastică ale R.P.R. La întreceri participă peste 70 de gimnaști și gimnaste din orașele Cluj, Reșița, Arad și București.

În prima zi s-au desfășurat exercițiile impuse. La bărbați cel mai bun rezultat l-a realizat metalurgistul Andrei Kerekeș — 54,35 puncte, urmat la mică diferență de Francisc Orendi (Dinamo) — 53,45 și Mihai Botez (Flamura Roșie) — 52,45 puncte. În cursul serii s-au desfășurat probele feminine, iar astăzi campionatele iau sfîrșit cu exercițiile libere.

Ştiri

● Întîlnirea amicală de fotbal dintre echipele C.P.C.S. București și Locomotiva Timișoara desfășurată ieri după amiază pe stadionul Giulești din Capitală a fost cîștigată de jucătorii bucureșteni cu scorul de 3-1.

● În runda a 18-a și penultima din turneul internațional feminin de șah de la Moscova, s-au înregistrat următoarele rezultate: Volpert—Kertesz 1/2—1/2; Borisenko—Keller 0—1; Rubțova—Holuj 1—0; Zvorikina—Lazarevici 1—0; Chaude de Silans—Gresser 1/2—1/2. Restul partidelor au fost întrerupte.

Înaintea ultimei runde, ce-a de a 19-a, Volpert (U.R.S.S.), Keller (R.D Germană) și Rubțova (U.R.S.S.), au fiecare cîte 13 puncte și o partidă întreruptă.

Succesele ansamblului artistic al Casei de cultură din București în Egipt

CAIRO 29 (Agerpres). — Presa egipteană consacră numeroase articole spectacolelor oferite de ansamblul artistic al Casei de cultură din București în capitala Egiptului.

Ziarul „Progres Egyptien" scrie: „Iată un spectacol care nu lasă nimic de dorit în ceea ce privește gingășia, strălucirea și bogăția. Dansurile romînești sînt dansuri mereu reînoite, toate pline de humor și de prospețime. Muzica are calitățile proprii ale genului muzicii romînești: ritm viu, dinamism, colorit, variație".

În cîteva rînduri

● *La clubul ziariștilor din Praga a avut loc o conferință de presă a cineaștilor romîni, care vizitează Cehoslovacia cu prilejul „Săptămînii filmului romînesc" ce s-a deschis la 27 octombrie la Praga. La această conferință de presă au participat Edgar Elian, directorul studiourilor cinematografice de la Buftea, Ion Bostan, regizor la studioul de filme documentare, și Colea Răutu, actor. (Ceteka).*

● *Comisia Adunării Naționale franceze pentru regulamentul și votul universal a respins sistemul majoritar de vot pe departamente în două scrutine. Comisia a aprobat sistemul reprezentării proporționale pentru care se pronunță, după cum se știe, forțele democratice ale Franței. (Radio Paris).*

● *Un comunicat dat publicității de Ministerul Afacerilor Externe al Arabiei Saudite anunță că forțe armate britanice au atacat în cursul zilei de 28 octombrie un grup de soldați ai armatei saudite în regiunea oazei Buraimi. După cum se știe, acesta este al doilea atac al forțelor armate britanice împotriva unor soldați din armata Arabiei Saudite în aceeași regiune. (France Presse).*

● *În cursul operațiunilor de curățire desfășurate în ultimele 10 luni în Java centrală, trupele de securitate indoneziene au scos din luptă 1.123 de teroriști din bandele Dar-ul Islam. După cum se știe, aceste bande și-au intensificat considerabil activitatea teroristă în timpul alegerilor generale parlamentare din Indonezia. (Associated Press).*

● *Ziarul „Times of India" scrie că guvernul indian nu va recunoaște noua republică sud-vietnameză condusă de Ngo Dinh Diem. (Agerpres).*

● *În seara zilei de 27 octombrie a început o puternică erupție a vulcanului Marapi din insula Sumatra (Indonezia). Vulcanul aruncă o mare cantitate de cenușă și lavă. (United Press).*

Scurte ştiri externe

OFIȚERI AI FORȚELOR ARMATE LA CONDUCEREA SINDICATELOR ARGENTINIENE

BUENOS AIRES — Agerpres: Confederația Generală a Muncii din Argentina, care grupează 2.400 de sindicate numărînd 6.000.000 de membri, a cerut guvernului Lonardi să îndepărteze din posturile lor pe toți cei care, după răsturnarea guvernului Peron, s-au instalat la conducerea a diferite sindicate prin ocuparea cu forța a sediilor acestora.

C.G.M. a avertizat că în cazul cînd această cerere nu va fi satisfăcută în termen de 48 de ore, va fi declarată grevă generală.

Ca răspuns la această cerere guvernul Lonardi a emis un decret prin care revocă actuala conducere a Confederației Generale a Muncii. Ministrul muncii a fost autorizat să desemneze un administrator al bunurilor confederației. Într-o declarație a guvernului se spune că pînă la alegerile sindicale toate sindicatele vor fi controlate de ofițeri ai forțelor armate.

MONTGOMERY NU SE DESMINTE...

PARIS — Agerpres: Referindu-se la unele informații apărute în presă în legătură cu eventuala sa retragere, mareșalul Montgomery a declarat: „Este absolut fals. Mă voi consacra apărării occidentale pînă cînd voi avea impresia că nu va mai fi nevoie de mine".

Și pentru a fi „sigur" că-și va păstra postul încă mult timp, Montgomery s-a lansat, după cum ne informează ziarul „Libération", de unde cităm această știre, într-unul din obișnuitele sale atacuri violente la adresa pretinsei amenințări sovietice.

FINLANDA A ADERAT LA CONSILIUL NORDIC

HELSINKI — TASS: La 28 octombrie, Seimul finlandez a examinat propunerea guvernului ca Finlanda să adere la Consiliul nordic. Deputatul social-democrat Paasia, președintele Comisiei pentru afaceri externe a Seimului, ministrul Afacerilor Externe Virolainen, și o serie de deputați, care au luat parte la discuții au sprijinit propunerea guvernului. Ei au declarat că aderarea Finlandei la Consiliul nordic va contribui la consolidarea și lărgirea colaborării dintre țările nordice și au caracterizat Consiliul nordic ca un organ consultativ și de colaborare în a cărei competență nu intră problemele de politică externă. Riuemia, deputat din partea Uniunii democrate a poporului finlandez și-a exprimat speranța că intrarea Finlandei în Consiliul nordic va contribui la menținerea păcii în nord.

Seimul a aprobat în unanimitate propunerea guvernului cu privire la aderarea Finlandei la Consiliul nordic.

Lucrările conferinței de la Geneva

Primul punct pe ordinea de zi: „Securitatea europeană și Germania"

Ședința din 28 octombrie

GENEVA 29 (Agerpres). — Corespondentul special al agenției TASS transmite: În după amiaza zilei de 28 octombrie, miniștrii Afacerilor Externe ai Franței, Angliei, Uniunii Sovietice și S.U.A. s-au întrunit în cea de a doua ședință. Ședința a fost prezidată de H. Mac Millan.

Miniștrii au trecut la discutarea primului punct de pe ordinea de zi „Securitatea europeană și Germania".

Primul a luat cuvîntul ministrul Afacerilor Externe al Angliei, H. Mac Millan.

El s-a ocupat la început de partea a doua a problemei în curs de examinare, declarînd că, după părerea delegației britanice, este necesar ca în Germania să aibă loc cît mai grabnic alegeri libere.

Mac Millan a declarat că la 27 octombrie a ascultat cu multă plăcere cuvintele lui V. M. Molotov că germanii înșiși trebuie să organizeze reunificarea lor. Mac Millan a arătat că aceasta este posibil numai pe o singură cale și anume: ținerea de alegeri libere. El a declarat că delegațiile Angliei, Franței și S.U.A. își prezintă în aceste scopuri propunerile. În ce ne privește, a spus el, sîntem gata să examinăm orice îmbunătățiri și rectificări ale structurii care, după părerea noastră se bazează pe bunul simț.

În propunerile guvernelor Franței, Angliei și S.U.A. la primul punct de pe ordinea de zi, intitulate „Reunificarea Germaniei și securitatea" (deși s-a căzut de acord că primul punct al ordinei de zi este problema „securitatea europeană și Germania"), se spune: „Anul trecut cele trei guverne au prezentat în planul Eden propuneri care oferă națiunii germane mijloace de a-și restabili unitatea în condițiile respectării drepturilor popoarelor și libertății individuale. Ele reiau aceste propuneri în documentul anexat.

Alegeri libere, care duc la formarea unui guvern unic al întregii Germanii constituie adevăratul mijloc pentru a asigura deplina participare a poporului german la rezolvarea problemei germane așa cum o dorește guvernul sovietic, potrivit declarației lui. Dacă în cursul actualei conferințe s-ar realiza un acord de principiu, ar trebui să devină posibilă reglementarea fără altă aminare a problemelor privind legea electorală și controlul asupra alegerilor. Aceste alegeri ar putea să aibă loc încă în anul 1956".

Guvernele celor trei puteri occidentale arată în continuare în propunerile lor că ele „nu sînt dispuse să intre într-un sistem de securitate europeană care — după cum a propus Uniunea Sovietică la conferința șefilor guvernelor — nu va pune capăt divizării Germaniei".

În propuneri se repetă afirmația că blocul Atlantic și Uniunea Europei occidentale sînt „organizații pur defensive" și că în cazul „cînd Germania unificată va hotărî să se alăture acestor organizații, restricțiile și controlul pe care le prevăd aceste organizații vor întări în mod obligatoriu și nu vor slăbi securitatea Uniunii Sovietice".

„Cu toate acestea — se spune în propuneri — în scopul înlăturării oricărei cauze care ar putea determina un refuz sovietic de a accepta unificarea grabnică a Germaniei, guvernele Franței, Regatului Unit și Statelor Unite sînt dispuse să meargă mai departe pentru a ține seama de temerile exprimate de guvernul Uniunii Sovietice". În acest scop guvernele puterilor occidentale propun încheierea unui „tratat care să prevadă garanții speciale în legătură cu reunificarea Germaniei" concomitent cu încheierea unui tratat privitor la unificarea Germaniei pe baza planului Eden. În mod definitiv acest tratat privitor la garanții „ar intra în vigoare în momentul în care Germania unificată ar hotărî să intre în organizația tratatului nord-Atlantic și în Uniunea Europei occidentale".

Așadar, propunerile celor trei puteri occidentale prevăd intrarea obligatorie a Germaniei unificate în grupările militare ale puterilor occidentale indiferent dacă poporul german vrea sau nu aceasta.

La propunerile guvernelor Franței, Angliei și S.U.A. sînt anexate două documente: „Proiectul de tratat care prevede garanții speciale în legătură cu reunificarea Germaniei" și „Planul reunificării libere a Germaniei (planul Eden)".

Proiectul de tratat cu privire la „garanțiile speciale", „care urmează să fie încheiat concomitent cu acordul privitor la reunificarea Germaniei pe baza planului Eden", prevede „renunțarea la folosirea forței", asumarea de către fiecare parte a obligației de „a nu acorda niciunui agresor ajutor militar sau economic", stabilirea „într-o zonă cuprinzînd teritorii similare din punctul de vedere al suprafeței, adîncimii și importanței de ambele părți ale liniei de demarcație între Germania reunificată și țările Europei răsăritene, a nivelurilor forțelor armate pentru „a se crea un echilibru militar, care să contribuie la securitatea Europei și la reducerea poverii înarmărilor".

Punctul din proiect cu privire la „dreptul la apărare individuală și colectivă" lasă de fapt puterilor occidentale posibilitatea de a-și menține bazele pe teritorii străine. „Se va prevedea — se spune în acest punct — că nimic din acest tratat nu va prejudicia și nu va restringe dreptul la apărare individuală sau colectivă, recunoscut de Carta O.N.U. și de tratatele încheiate în conformitate cu Carta. Părțile nu-și vor putea menține forțele armate pe teritoriile unei alte părți fără consimțămîntul acesteia, și la cererea acestei părți își vor retrage forțele armate în termenul stabilit, cu excepția cazului cînd aceste forțe armate se vor afla pe teritoriul respectiv în conformitate cu acordul privitor la apărarea colectivă".

În proiect se spune în continuare: „Fiecare parte va fi de acord că o agresiune armată săvîrșită în Europa de oricare parte, care este în același timp membră a N.A.T.O., împotriva oricărei părți care nu este membră a acestei organizații, sau invers, va primejdui pacea și securitatea care constituie obiectul acestui tratat, și ca toate părțile să acționeze în cazul respectiv în modul corespunzător pentru a se opune acestei primejdii comune".

În ceea ce privește însă acțiunile comune împotriva agresiunii, totul se reduce, potrivit proiectului, numai „la consultații între părți în scopul îndeplinirii tratatului".

În proiectul intitulat „Planul reunificării libere a Germaniei (Planul Eden)", se arată că „reunificarea Germaniei și încheierea prin tratative libere a tratatului de pace cu Germania unificată trebuie realizate în următoarele etape:

1. — Alegeri libere pe întreaga Germanie.

2. — Convocarea unei adunări naționale pe baza rezultatelor acestor alegeri.

3. — Întocmirea (proiectului) constituției și pregătirea unor tratative asupra tratatului de pace.

4. — Adoptarea constituției și constituirea unui guvern al întregii Germanii care să poarte răspunderea pentru tratative și încheierea tratatului de pace.

5. — Semnarea și intrarea în vigoare a tratatului de pace.

Proiectul prevede ca legea electorală să fie pregătită nu de către germanii înșiși, ci de către Franța, U.R.S.S., Anglia și S.U.A. „prin consultări cu experții germani și ținîndu-se seama de legile electorale elaborate deja în acest scop de Bundestagul Republicii Federale și Camera Populară a zonei sovietice". Se prevede că această lege „trebuie să fie aprobată de către cele patru puteri".

Proiectul prevede instituirea unui control străin asupra alegerilor. Potrivit proiectului, comisiile de supraveghere „trebuie să fie alcătuite din reprezentanți ai celor patru puteri cu sau fără participarea unor reprezentanți ai țărilor neutre și cu participarea unor cetățeni germani cu drept de vot consultativ".

În proiect se spune că guvernul întregii Germanii constituit de Adunarea Națională, „trebuie să aibă libertatea de a hotărî acceptarea sau respingerea drepturilor și obligațiilor internaționale asumate de Republica Federală și zona sovietică a Germaniei. El trebuie să aibă de asemenea libertatea de a încheia alte asemenea acoruri internaționale pe care va dori să le încheie".

În proiect se adaugă însă că „hotărîrile luate de Adunarea Națională, de autoritățile provizorii ale întregii Germanii și de guvernul întregii Germanii, îndreptate spre înfăptuirea acestui plan (adică „planul Eden", — N.R.) nu trebuie să fie aprobate de către cele patru puteri. Aceste hotărîri pot fi respinse numai cu majoritatea de voturi a celor patru puteri".

În încheiere, în proiect se arată că tratatul de pace cu Germania trebuie să fie semnat de către toate statele care s-au aflat în stare de război cu Germania sau de succesorii lor.

A luat apoi cuvîntul V. M. Molotov care a făcut o declarație în problema securității europene, (pe care o reproducem în numărul de azi al ziarului nostru).

J. Dulles, care a luat apoi cuvîntul, a declarat că S.U.A. au participat la elaborarea propunerilor prezentate de H. Mac Millan și că delegația S.U.A. se alătură celor expuse de acesta.

J. Dulles s-a oprit apoi asupra cîtorva observații ale lui V. M. Molotov și, în special, asupra modului în care Molotov a caracterizat grupările militare ale puterilor occidentale.

Dl. Molotov — a continuat Dulles — a spus cu un oarecare temei că pactele de securitate prin ele însele nu prezintă o securitate satisfăcătoare. El a pus problema modului de realizare a securității. Cred că pentru a se obține securitatea trebuie să se pună capăt unei oarecare nedreptăți care există în lume și împinge popoarele la acțiuni de violență la care nu ar recurge în caz contrar. Una din aceste nedreptăți de care sîntem învinuiți noi, este divizarea Germaniei care continuă.

În continuare Dulles și-a exprimat deosebita satisfacție în legătură cu declarația lui V. M. Molotov că delegația sovietică va studia propunerile celor trei puteri.

Dulles a declarat că, firește, delegația S.U.A. va studia cu atenție propunerile delegației sovietice. El a spus că cel puțin cîteva din stipulațiile prevăzute în propunerea celor trei puteri, coincid cu propunerile delegației sovietice, dar că există totuși o deosebire esențială în modul de a aborda problemele. Potrivit spuselor sale, aceasta deosebire constă în faptul că propunerea celor trei puteri se referă la probleme strîns legate între ele și anume problema reunificării Germaniei și problema securității europene, în timp ce, după cum a afirmat Dulles, propunerea sovietică nu este legată de problema reunificării Germaniei. Ar fi greu, a spus Dulles, să se examineze propunerea sovietică atîta timp cît delegația S.U.A. nu va lua cunoștință de propunerile privind reunificarea Germaniei, pe care după cum știm, Uniunea Sovietică intenționează să le prezinte.

A luat apoi cuvîntul A. Pinay. El a declarat că consideră propunerile celor trei puteri drept o bază rezonabilă pentru tratative de natură să ducă la un acord în urma căruia națiunea germană și-ar putea redobîndi unitatea.

A. Pinay a adăugat că după părerea lui, propunerea puterilor occidentale permite să se înceapă tratative, declarînd că cele trei puteri occidentale sînt gata să examineze orice propunere nouă pe care V. M. Molotov va dori s-o prezinte.

După cuvîntarea lui A. Pinay, ședința a luat sfîrșit.

Următoarea ședință a miniștrilor urmează să aibă loc în după amiaza zilei de 29 octombrie.

Declarația lui V. M. Molotov în problema securității europene

Domnule Președinte, Domnilor,

Am trecut la discutarea problemei securității europene și a Germaniei. Unind aceste două probleme în primul punct de pe ordinea de zi, noi nu trebuie să uităm totuși că în directivele șefilor guvernelor problema securității europene ocupă primul loc. Aceasta corespunde fondului lucrărilor deoarece problema securității europene are o importanță hotărîtoare pentru toate popoarele Europei.

Tocmai de la aceasta au pornit întotdeauna cele patru puteri la examinarea problemei privind viitorul Germaniei. Acest considerent stătea la baza cunoscutelor acoruri încheiate de cele patru puteri în problema germană, în timpul și după terminarea celui de al doilea război mondial. În acordurile de atunci se subliniază în mod deosebit necesitatea de a nu se admite reînvierea militarismului german, care poate pune din nou în primejdie menținerea păcii în Europa. Delegația sovietică pornește de la premiza că orice încercări de a minimaliza importanța problemei principale, adică problema securității europene, nu-și pot găsi justificare dacă într-adevăr se tinde să se găsească de comun acord căi de natură să asigure condițiile pentru o colaborare îndelungată, pașnică, a popoarelor europene.

A asigura securitatea europeană și a nu admite ca Europa să fie din nou cuprinsă de pîrjolul războiului, iată una din problemele internaționale cele mai importante ale timpurilor noastre. Experiența istorică a arătat ce uriașă importanță are situația din Europa pentru destinele păcii din lumea întreagă. După cum se știe, războaiele începute în Europa s-au extins asupra altor țări și continente, provocînd nenumărate jertfe și colosale distrugeri materiale.

Experiența istoriei arată de asemenea că izbucnirea celor două războaie mondiale a fost precedată de formarea unor grupări militare de state în Europa. Așa s-a întîmplat în ajunul primului război mondial, cînd, de-a lungul mai multor ani grupările militare care se formaseră s-au pregătit în vederea unor ciocniri, sporind efectivul armatelor lor, umflînd bugetele lor militare. La fel s-a întîmplat și în ajunul celui de al doilea război mondial, deșlănțuit de Germania hitleristă.

Toate acestea vorbesc nu numai despre uriașa însemnătate pe care asigurarea securității în Europa o are pentru cauza păcii generale, ci și despre faptul că crearea unor condiții pașnice de viață pentru popoarele europene trebuie căutată nu pe baza formării grupărilor militare, ci pe baza unirii eforturilor tuturor statelor europene în interesele păcii. Călăuzindu-se tocmai de aceste principii indiscutabile, guvernul sovietic s-a pronunțat pentru crearea în Europa a unui sistem de securitate colectivă la care să participe toate statele europene, indiferent de orînduirea lor socială și de stat, precum și Statele Unite ale Americii.

Guvernul sovietic și-a expus în repetate rînduri poziția sa în problema securității în Europa. Această problemă a fost destul de bine cîntărită și la conferința șefilor guvernelor celor patru puteri. Întrucît însă la conferința menționată șefii guvernelor S.U.A., Angliei și Franței nu și au expus atitudinea față de propunerea guvernului sovietic cu privire la încheierea unui tratat european de securitate colectivă în Europa, sperăm ca acest lucru va fi făcut la această conferință. În ceea ce ne privește am dori să mai expunem cîteva considerente.

Uneori se spune că propunerea cu privire la crearea securității colective în Europa ar putea aduce prejudicii securității statelor occidentale, deoarece ea prevede în ultimă instanță lichidarea grupărilor existente și a acordurilor respective în baza cărora anumite state și-au luat obligații reciproce, inclusiv obligații cu caracter militar.

Ni se pare că asemenea temeri nu sînt întemeiate. Ținînd seama însă de poziția pe care au adoptat-o în această problemă anumite state și căutînd să ușureze posibilitatea realizării unui acord, guvernul sovietic a prezentat propunerea ca stabilirea securității colective în Europa să se facă treptat, în două etape.

În cursul primei etape, obligațiile pe care și le-au asumat statele în baza tratatelor și acordurilor existente nu ar fi afectate de încheierea tratatului de securitate colectivă în Europa. Aceasta se referă atît la obligațiile statelor participante la blocul nord-atlantic și la Uniunea Europei occidentale, cît și la statele participante la tratatul de la Varșovia. Firește că odată cu trecerea la etapa a II-a, cînd obligațiile decurgînd din tratatul de securitate europeană vor intra pe deplin în vigoare, tratatele și acordurile existente trebuie să înceteze de a mai fi în vigoare, iar grupările militare create pe baza lor, trebuie lichidate.

După părerea noastră, această propunere care ține seama de situația creată în prezent în Europa, trebuie să contribuie la apropierea punctelor de vedere ale statelor interesate în examinarea problemei securității europene. Am arătat deja că această propunere privind crearea securității europene are și avantajul că ar permite în cursul primei etape să se verifice în acțiune sistemul bazat pe eforturi comune, deși la început limitate ca amploare, ale tuturor statelor europene îndreptate spre menținerea păcii. S-ar părea că toate acestea trebuie să ușureze posibilitatea realizării unui acord corespunzător între noi, dacă ne călăuzim într-adevăr de năzuința spre stabilirea unor garanții trainice pentru dezvoltarea pașnică a popoarelor europene.

Ideea securității colective în Europa se bucură de un sprijin tot mai larg. Și acest lucru nu este întîmplător. Este știut că anumite țări, care nu fac parte nici din grupările militare occidentale, nici din rîndurile participanților la tratatul de la Varșovia, au adoptat deja o atitudine pozitivă față de aceasta. Judecînd după declarațiile conducătorilor de stat, există și alte țări care ar manifesta o atitudine favorabilă față de propunerea cu privire la securitatea colectivă în Europa, dacă în această problemă s-ar realiza un acord între marile puteri.

Nu este întîmplător nici faptul că un număr tot mai mare de țări condamnă politica înjghebării de blocuri militare, dîndu-și seama că o asemenea politică duce la agravarea primejdiei unui nou război. În legătură cu aceasta pot fi citate nu numai țări din Europa, ci și o serie de state din Asia, precum și din Orientul Apropiat și Mijlociu, care văd pe bună dreptate în încercările de a le atrage în grupări militare o primejdie pentru securitatea și independența lor națională.

În multe țări se accentuează năzuința spre o politică de neutralitate, ceea ce reprezintă una din formele atitudinii negative față de politica înjghebării de blocuri militare. După cum s-a mai pronunțat guvernul sovietic, asemenea năzuințe merită să fie sprijinite prin orice mijloace, deoarece ele corespund intereselor slăbirii încordării internaționale, intereselor întăririi păcii.

Faptele arată că existența unor grupări militare opuse unele altora atrage în mod inevitabil după sine cursa înarmărilor. Sînt cunoscute urmările acestui lucru pentru popoare, care poartă pe umerii lor povara crescîndă a cheltuielilor militare.

Acest lucru este ilustrat în mod grăitor de volumul bugetelor militare ale puterilor reprezentate aici. Cheltuielile militare directe ale S.U.A. în anul bugetar 1948—1949 au reprezentat 33 la sută, iar în anul bugetar 1953—1954 aceste cheltuieli au constituit deja 69 la sută din capitolul de cheltuieli al bugetului federal. Cheltuielile militare directe ale Marii Britanii au crescut în această perioadă de la 24 la sută la 38 la sută din totalul cheltuielilor bugetare. În Franța, cheltuielile militare directe au reprezentat în 1949 24 la sută, iar în 1954 33 la sută din totalul cheltuielilor bugetare.

Situația creată în Europa după încheierea acordurilor de la Paris a silit Uniunea Sovietică să-și sporească grija față de întărirea propriilor sale forțe armate. În legătură cu aceasta, cheltuielile militare ale Uniunii Sovietice pe anul 1955 au fost fixate la aproximativ 20 la sută din întregul capitol de cheltuieli al bugetului.

Primejdia cursei înarmărilor trebuie subliniată în mod deosebit în legătură cu faptul că producția și stocarea de arme atomice și cu hidrogen capătă proporții tot mai mari, în ciuda cererii tot mai insistente a popoarelor de a se interzice arma atomică, de a se înlătura primejdia războiului atomic.

Pe de altă parte, devine tot mai evident faptul că acțiunile comune ale statelor interesate și, în primul rînd, ale marilor puteri, îndreptate spre menținerea păcii în Europa, reprezintă calea care ar putea să pună capăt cursei înarmărilor, să ducă la destrămarea încordării internaționale și la stabilirea acelei încrederi în relațiile dintre state, fără de care popoarele nu pot privi cu liniște ziua lor de mîine. Dacă ar mai fi necesare dovezi că această teză este indiscutabilă, o asemenea dovadă este conferința de la Geneva a șefilor guvernelor celor patru puteri, care a exercitat o atît de serioasă influență pozitivă asupra întregii situații internaționale, a întărit credința popoarelor în posibilitatea realizării unui acord în problemele nerezolvate.

Realizarea unui acord între cele patru puteri în problema măsurilor comune privind asigurarea securității europene ar schimba în mod radical întreaga situație în Europa.

Tocmai aceasta este concluzia care trebuie trasă dacă se ține seama de importanța obligațiilor pe care și le-ar asuma statele în baza tratatului de securitate colectivă în Europa. Printre aceste obligații se numără în primul rînd obligația de a se abține de la folosirea forței armate și de a rezolva prin mijloace pașnice toate litigiile care s-ar putea ivi între statele participante la tratat. O importanță nu mai mică are obligația referitoare la adoptarea unor măsuri comune în scopul înlăturării primejdiei unui atac armat în Europa, precum și obligația de a-și acorda reciproc ajutor, inclusiv militar, în cazul unui atac armat împotriva oricărui stat participant la tratat. Același lucru trebuie spus și în privința obligației care prevede consultări în scopul adoptării de către statele participante la tratat a unor măsuri pentru menținerea păcii în Europa.

Toate aceste obligații importante sînt prevăzute, după cum se știe, în proiectul de tratat european cu privire la securitatea colectivă în Europa, prezentat de guvernul sovietic. Sîntem profund convinși că un asemenea tratat de securitate colectivă, la care ar putea participa toate statele europene care doresc acest lucru, ar constitui o bază trainică pentru colaborarea pașnică a statelor europene.

Încheierea unui asemenea tratat ar contribui în mod hotărîtor la reglementarea celorlalte probleme internaționale. Aceasta se referă și la problema germană, a cărei rezolvare poate fi găsită numai pe calea creării unui sistem eficace de securitate în Europa și a apropierii treptate între cele două state germane existente — Republica Democrată Germană și Republica Federală Germană.

Securitatea colectivă în Europa la care, alături de celelalte state europene ar participa cele două state germane pînă în momentul unificării Germaniei, ar contribui la crearea premizelor pentru dezvoltarea Germaniei ca țară iubitoare de pace și, totodată, ar crea cortitudinea în rîndurile popoarelor europene că soarta Germaniei nu va încăpea din nou în mîinile acelor forțe care au mai împins-o, nu odată, pe calea pierzanie a agresiunii și aventurilor războinice.

În ce privește problema germană, delegația sovietică va expune considerentele ei mai amănunțit în stadiul respectiv al lucrărilor noastre și va prezenta propunerile corespunzătoare. Se înțelege că atunci va trebui să examinăm și problema participării reprezentanților celor două state germane — R.D.G. și R.F.G. — la discutarea problemei germane în cadrul conferinței noastre.

În legătură cu discutarea problemei securității în Europa, delegația sovietică ar vrea să atragă atenția și asupra următorului fapt.

Este știut că la examinarea problemei reducerii armamentelor și interzicerii armei atomice nu a fost atins încă gradul de înțelegere necesar pentru a pune în prezent această problemă pe o bază reală. Situația este de așa natură că cursa înarmărilor continuă încă și nu numai că continuă, dar chiar se intensifică. Trebuie oare multe vorbe pentru a se arăta că orice succes în opera de creare a unei adevărate securități pentru popoarele europene ar contribui la crearea încrederii necesare în relațiile internaționale, de care depinde succesul în rezolvarea problemei dezarmării? Uneori se spune că crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa și încheierea în acest scop a unui tratat corespunzător nu constituie un mijloc suficient de eficace pentru asigurarea securității statelor europene. În cazul acesta, să ne fie permis însă să întrebăm care este oare cealaltă cale care ar asigura popoarelor europene condițiile pentru dezvoltarea lor pașnică? Se consideră oare că o asemenea cale ar fi crearea de blocuri militare ale unor state și atîțarea între ele a vrajbei, neîncrederii și suspiciunilor reciproce, continuarea „războiului rece" și cursa nestăvilită a înarmărilor?

În realitate, fiecare zi ne aduce noi și noi fapte care dovedesc că calea creării de blocuri militare este o cale primejdioasă. Dimpotrivă, colaborarea între state, și în primul rînd între marile puteri, nu numai în ce privește respingerea agresiunii, așa cum s-a petrecut în anii celui de al doilea război mondial, ci și în opera de menținere a păcii, este calea care corespunde intereselor asigurării securității internaționale. Tocmai această cale corespunde „spiritului Genevei", despre care s-a început pe drept cuvînt să se vorbească după conferința șefilor guvernelor celor patru puteri, spiritului înțelegerii reciproce și năzuinței de a găsi de comun acord căi pentru rezolvarea problemelor internaționale nereglementate și întărirea păcii.

Acestea sînt considerentele suplimentare pe care am socotit necesar să le expunem în legătură cu propunerea guvernului sovietic cu privire la crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa.

Astăzi, reprezentantul Marii Britanii, dl. Mac Millan, a prezentat, în numele celor trei puteri occidentale, propunerea intitulată „Reunificarea Germaniei și securitatea". Am ascultat cu atenție și comentariile făcute de dl. Mac Millan.

Delegația sovietică salută faptul că guvernele Marii Britanii, Statelor Unite ale Americii și Franței au considerat necesar să pună nu numai problema germană, ci și problema securității europene. Anumite puncte din documentul prezentat nouă spre examinare cer a mai fi examinate și noi le vom studia cu atenție. Însă de pe acum se impun anumite observații în legătură cu acest document. În primul rînd trebuie subliniat că însăși formularea propunerii nu corespunde directivelor șefilor guvernelor celor patru puteri, unde în primul loc figurează problema securității europene. Dar în ce privește fondul chestiunii, se creează impresia că noua propunere a celor trei puteri nu corespunde cererii de a se crea o securitate europeană eficace, ci că dimpotrivă, înfăptuirea acestei propuneri ar duce la o și mai mare agravare a situației în Europa și la intensificarea încordării în relațiile dintre state.

O asemenea concluzie se impune în primul rînd din faptul că această propunere ar duce în fond nu numai la menținerea ci și la întărirea grupărilor militare existente în Europa. În această propunere se prevede în mod direct numai o asemenea posibilitate de unificare a Germaniei în condițiile căreia întreaga Germanie să pășească pe calea remilitarizării, hotărîndu-se dinainte că o asemenea Germanie trebuie să fie neapărat participantă la tratatul nord-atlantic. Afirmațiile conținute în propuneri în ce privește caracterul defensiv al blocului nord-atlantic nu sînt prin nimic confirmate, și de altfel nici nu pot fi confirmate. Dacă ar fi fost așa, n-ar fi existat nici un temei de a se respinge participarea Uniunii Sovietice la tratatul menționat, așa cum s-a întîmplat.

În ce privește planul prezentat, îndreptat spre remilitarizarea Germaniei, fie chiar înfăptuită în etape, noi am dat deja răspunsul nostru în această privință: Nu putem fi de acord cu remilitarizarea Germaniei, nici dintr-odată, nici pe etape, deoarece remilitarizarea Germaniei este incompatibilă cu asigurarea securității generale europene.

Nu se poate trece cu vederea nici următorul fapt. Pe deoparte, în propunerea celor trei puteri se dezvoltă așa-numitul „plan Eden" cu privire la alegerile libere în întreaga Germanie. Pe de altă parte, se hotărăște dinainte că indiferent de ce va spune poporul german în aceste alegeri, încă de pe acum trebuie să se hotărască ca Germania unificată să pășească pe calea remilitarizării și, în afară de aceasta, să devină în mod obligatoriu membră a grupărilor militare vest-europene. Numai așa se poate înțelege condiția formulată de cele trei puteri, și anume că proiectul lor de tratat intră în vigoare „cînd Germania unificată ar hotărî să intre în Organizația Tratatului nord-atlantic și în Uniunea Europei Occidentale". În asemenea planuri nu se vede cîtuși de puțin dorința de a se ține seamă de voința cu adevărat liberă a poporului german, așa cum ea poate fi exprimată în cadrul unor alegeri pe întreaga Germanie.

În ce privește limitarea armamentelor și controlul, amintite în propunerea celor trei puteri, după cum se știe, limitările de acest fel prevăzute de acordurile existente între puterile occidentale nu împiedică actuala cursă nestăvilită a înarmărilor și în special în domeniul celor mai primejdioase și distrugătoare tipuri de arme. Este limpede că în asemenea condiții nu se poate vorbi în mod serios de anumite garanții de securitate nici pentru Uniunea Sovietică, nici pentru celelalte state europene, care au toate motivele să considere o primejdie pentru securitatea lor reînvierea militarismului german și existența în Europa a unor grupări militare opuse unele altora.

În sfîrșit, despre ce garanții poate fi vorba cînd în această propunere lucrurile se limitează la simple consultări în cazul încălcării păcii în Europa sau al unei primejdii de încălcare.

Toate acestea arată că adoptarea propunerii celor trei puteri ar însemna ca Uniunea Sovietică, la fel ca și o serie de state europene, să contribuie ea însăși la reînvierea militarismului german, la predarea întregii Germanii unificate în mîinile militariștilor germani și la întărirea grupărilor militare îndreptate împotriva acestor state. Este puțin probabil însă ca cineva să accepte în mod serios acest lucru.

Cele de mai sus precizează și atitudinea Uniunii Sovietice față de propunerea ca tratatul ce ni se recomandă să fie îmbinat cu aplicarea așa-numitului „plan Eden" cu privire la organizarea alegerilor pe întreaga Germanie. Planul prezentat nu corespunde nici scopului desfășurării unor alegeri cu adevărat libere pe întreaga Germanie. Lămuririle date de dl. Mac Millan în legătură cu prezentarea de către cele trei puteri a propunerii lor nu înlătură îndoielile noastre asupra consecințelor înfăptuirii acestei propuneri.

Delegația sovietică nu refuză, firește, să examineze cutare sau cutare propunere care ar fi îndreptată spre crearea unei adevărate securități a popoarelor europene și va face tot posibilul pentru a ușura realizarea unui acord asupra acestei probleme importante. Sperăm că discuțiile noastre ulterioare vor corespunde acestor țeluri.

În încheiere, delegația sovietică propune în atenția conferinței proiectul de care am amintit mai sus: „Tratat general european de securitate colectivă în Europa".

Tratat general european de securitate colectivă în Europa

(principii fundamentale)

Propunerea delegației U. R. S. S.

I.

In scopul asigurării păcii și securității și al preîntîmpinării unei agresiuni împotriva oricărui stat din Europa,

în scopul întăririi colaborării internaționale în conformitate cu principiile respectării independenței și suveranității statelor, precum și al neamestecului în treburile lor interne,

în dorința de a obține eforturi unite din partea tuturor statelor europene în vederea asigurării securității colective în Europa, în locul creării unor grupări ale unor state europene împotriva altor state europene, grupări care provoacă înrăutățiri și fricțiuni în relațiile dintre țări și care accentuează neîncrederea reciprocă,

avînd în vedere că crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa ar contribui la rezolvarea cît mai grabnică a problemei germane, pe calea unificării Germaniei pe bază pașnică și democrată,

statele europene, călăuzindu-se după țelurile și principiile Cartei O.N.U., încheie un tratat general european de securitate colectivă în Europa pe următoarele baze:

1. Participanți la tratat pot fi toate statele europene, indiferent de orînduirea lor socială, precum și Statele Unite ale Americii, dacă recunosc țelurile și își iau obligațiile prevăzute de tratat.

Pînă la crearea unui stat german unit, pașnic și democratic Republica Democrată Germană și Republica Federală Germană pot fi participanți cu drepturi egale la tratat. Se are în vedere că după unificarea Germaniei statul german unit poate fi participant la tratat pe bazele generale.

Încheierea tratatului de securitate colectivă în Europa nu afectează competența celor patru puteri — U.R.S.S., S.U.A., Anglia și Franța — în problema germană, care urmează să fie reglementată conform celor stabilite anterior de cele patru puteri.

2. Statele participante la tratat se obligă să se abțină de la orice agresiune a unuia împotriva altuia, să se abțină de asemenea în relațiile lor internaționale de la amenințarea cu forța sau de la folosirea ei și, în conformitate cu Carta O.N.U., să rezolve toate litigiile care se pot ivi între ele prin mijloace pașnice, în așa fel încît să nu pună în primejdie pacea internațională și securitatea în Europa.

3. Statele participante la tratat se vor consulta între ele ori de cîte ori, după părerea oricăruia dintre ele, se va ivi amenințarea unei agresiuni armate în Europa împotriva unuia sau cîtorva dintre statele participante la tratat, în scopul luării de măsuri eficace pentru înlăturarea unei asemenea amenințări și pentru menținerea securității în Europa.

4. Agresiunea armată în Europa împotriva unuia sau a cîtorva state participante la tratat din partea oricărui stat sau grup de state va fi considerată o agresiune împotriva tuturor participanților la tratat. În cazul unei asemenea agresiuni, fiecare participant la tratat, exercitîndu-și dreptul de apărare individuală sau colectivă, va acorda ajutor statului sau statelor care au fost victime ale unei asemenea agresiuni cu toate mijloacele care îi sînt accesibile, inclusiv folosirea forței armate, în scopul restabilirii și menținerii păcii internaționale și a securității în Europa.

5. Statele participante la tratat se obligă ca în cel mai scurt termen să discute și să stabilească în comun procedura conform căreia se va acorda ajutorul, inclusiv ajutorul militar, de către statele participante la tratat în cazul cînd în Europa s-ar crea o situație care ar cere eforturi colective pentru restabilirea și menținerea păcii în Europa.

6. Statele participante la tratat vor trimite neîntîrziat Consiliului de Securitate al O.N.U., în conformitate cu prevederile Cartei Organizației Națiunilor Unite, o informare cu privire la acțiunile întreprinse sau proiectate în cadrul exercitării dreptului de autoapărare sau în scopul menținerii păcii și securității în Europa.

7. Statele participante la tratat se obligă să nu participe la nici un fel de coaliții sau alianțe și să nu încheie nici un fel de acoruri ale căror țeluri sînt în contradicție cu țelurile tratatului de securitate colectivă în Europa.

8. Statele participante la tratat își asumă obligația de a contribui la o largă colaborare economică și culturală între ele, precum și cu alte state, prin dezvoltarea comerțului și a altor legături economice, prin lărgirea legăturilor culturale pe o bază care să excludă orice discriminare și orice restricții împiedicînd o asemenea colaborare.

9. În scopul realizării consultărilor prevăzute de tratat între statele participante la tratat și pentru examinarea problemelor care se ivesc în legătură cu sarcina asigurării securității în Europa, se prevăd:

a) Conferințe periodice și în cazuri necesare conferințe speciale, la care fiecare stat va fi reprezentat printr-un membru al guvernului sau printr-un alt reprezentant numit în mod special;

b) crearea unui comitet politic consultativ permanent, care va avea obligația să elaboreze recomandările corespunzătoare către guvernele statelor participante la tratat;

c) crearea unui organ militar consultativ ale cărui împuterniciri urmează să fie precizate ulterior.

10. Recunoscînd răspunderea deosebită pentru menținerea păcii și a securității internaționale care revine statelor membri permanenți ai Consiliului de Securitate al O.N.U., statele participante la tratat vor invita guvernul Republicii Populare Chineze să-și trimită reprezentanții săi în calitate de observatori în organele create în conformitate cu tratatul.

11. Prezentul tratat nu micșorează cu nimic forța obligațiilor cuprinse în tratatele și acordurile internaționale dintre țările europene, ale căror principii și țeluri sînt în conformitate cu principiile și țelurile prezentului tratat.

II.

12. Statele participante la tratat convin ca în decursul primei perioade (2—3 ani) de aplicare a măsurilor în vederea creării unui sistem de securitate colectivă în Europa, în baza prezentului tratat, să nu fie eliberate de obligațiile asumate de ele în baza tratatelor și acordurilor existente.

Totodată, statele participante la tratate și acoruri existente, care prevăd obligații militare, se vor abține de la folosirea forței armate și vor rezolva toate litigiile care se pot ivi între ele prin mijloace pașnice. În acest scop, între participanții la tratatele și acordurile corespunzătoare vor avea loc consultări în cazul cînd între ele se vor ivi divergențe sau litigii care ar putea crea o amenințare pentru menținerea păcii în Europa.

13. Pînă la realizarea acordului cu privire la reducerea armamentelor și interzicerea armei atomice și la retragerea trupelor străine de pe teritoriile țărilor europene, statele participante la tratat se obligă să nu întreprindă nici un fel de noi măsuri îndreptate spre sporirea forțelor lor armate pe teritoriile altor state ale Europei, măsuri înfăptuite pe baza tratatelor și acordurilor încheiate de ele anterior.

14. Statele participante la tratat sînt de acord ca la expirarea termenului asupra căruia s-a căzut de acord, din momentul intrării în vigoare a prezentului tratat, tratatul de la Varșovia din 14 mai 1955, acordurile de la Paris din 23 octombrie 1954 și tratatul nord-atlantic din 4 aprilie 1949 să-și piardă valabilitatea.

15. Termenul de valabilitate al prezentului tratat este de 50 de ani.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA Piața Scînteii — Tel. 7.60.10—7.60.20 Abonamentele se primesc la toate oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"

STAS — 3452 — 52